

BIJLAGE 2:

In deze bijlage zijn de opmerkingen per AMvB en vervolgens per artikel opgenomen.

Deze bijlage is tot stand gekomen met de hulp van de inbreng van een groot aantal individuele gemeenten en omgevingsdiensten.

Omgevingsbesluit

Artikel 3.1 Ob

Er is sprake van een aantal bijlagen, maar het is niet duidelijk vermeld dat dit bijlagen bij dit besluit zijn. De lezer zou de indruk kunnen krijgen dat het een bijlage bij de wet betreft. Ter verduidelijking wordt aanbevolen expliciet te vermelden dat het een bijlage bij dit besluit betreft, analoog aan artikel 9.6 e.v. Ob, waar dit wel expliciet wordt aangegeven.

Artikel 3.2 Ob (aanwijzing vergunningplichtige gevallen)

Omkering van de hoofdregel "lozen verboden, tenzij vergunning" is alleen acceptabel als in het BAL in artikel 2.3 regels voor activiteiten worden gesteld specifiek met het oog op het waarborgen van veiligstelling duurzame drinkwatervoorziening.

Artikel 3.3a, onder b Ob

Door het woord 'of' is onduidelijk wanneer GS bevoegd gezag is bij meer wateractiviteiten. Wij adviseren dit duidelijker te maken in het artikel want nu kan door het woord 'of' worden gelezen dat GS bevoegd gezag is op het moment dat er meerdere wateractiviteiten plaatsvinden waarvoor waterschap of hoogheemraadschap bevoegd gezag is ('onder a').

Artikel 3.12 Ob

Wij zijn er geen voorstander van om de uitgebreide voorbereidingsprocedure van art 3.4 Awb, te beperken tot bij de in artikel 3.12 genoemde categorieën bedrijven te volgen: De in lid 1, onder b genoemde categorieën zouden moeten zijn: IPPC en/of BRZO installaties, niet en/en. Verder is het in de praktijk zo dat er bedrijven zijn die nagenoeg overeenkomen met de bovengenoemde installaties. Wij vinden het gelet op de complexe beoordeling van deze installaties ook aangewezen om bij deze installaties de uitgebreide voorbereidingsprocedure te volgen.

Artikel 4 Ob

In lid 1c wordt het begrip 'verkenning' genoemd. Wij adviseren om dit begrip nader te definiëren in de bijlage 1 van dit besluit.

Artikelen 4.2 Ob, 8.5 Ob, 8.8 Ob en 8.9 Ob (participatie)

In de huidige regelgeving bestaat in de uitgebreide procedure de verplichting om het publiek vroegtijdig in het plan- of besluitvormingstraject te betrekken bij de discussie over de gewenste inhoud (reikwijdte en detailniveau) van een MER. Met de Ow komt deze verplichting te vervallen. Een gedegen voorbereiding van een MER met participatie creëert echter draagvlak en voorkomt dat discussie over keuzes zich verplaatsen naar de bezwaar- en beroepsfase. De ervaring leert dat participatie bovendien effectiever is op het moment 'dat de pap nog niet is gestort' in een ontwerpbesluit/plan.

Het is dan ook positief dat het Omgevingsbesluit voor een aantal instrumenten toch vraagt om vroegtijdige participatie in de voorfase voorafgaand aan het ontwerpbesluit/plan, zie de artikelen 4.2 (publieksparticipatie bij verkenning), 8.5 (omgevingsplan), 8.8 (omgevingsvisie) en 8.9 (programma). Het valt overigens op dat het eerste artikel veel actiever en duidelijker is geformuleerd dan de overige drie artikelen. Helaas wordt daarin niet expliciet aangegeven dat, in het geval een MER wordt opgesteld, de participatie ook betrekking kan hebben op de gewenste reikwijdte en detailniveau van het MER. Het voorstel is daarom om aan artikel 4.2 een nieuw derde lid toe te voegen, dat luidt: "In het geval een milieueffectrapport zal worden opgesteld, geeft het bevoegd gezag in de kennisgeving, bedoeld in het eerste lid, aan dat zienswijzen ook betrekking kunnen hebben over de gewenste reikwijdte en detailniveau van dat milieueffectrapport." Een vergelijkbare formulering kan worden gebruikt voor de artikelen 8.5, 8.8 en 8.9 Ob.

Artikel 4.3 Ob

Artikel 4.3 Omgevingsbesluit vereist alleen een voorkeursbeslissing bij bepaalde wegen en spoorwegen, vergelijkbaar met de huidige Tracéwet. De projectprocedure heeft echter een veel bredere toepassing dan de huidige Tracéwet, en betreft niet alleen de bestaande tracébesluiten, maar ook het huidige provinciale als het rijksinpassingsplan, en het projectenplan uit de Waterwet. Het is een instrument voor Rijk, provincies en waterschappen voor vaak complexe projecten met een publiek belang. Gelet hierop is het wenselijk om de aanwijzing van 4.3 niet te beperken tot de opsomming uit de huidige Tracéwet. De voorkeursbeslissing heeft immers een belangrijke meerwaarde in de trechtering van een abstracte opgave naar een concreet projectbesluit. Daarbij worden belangrijke keuzes over locatiealternatieven gemaakt die mede op hun milieugevolgen beoordeeld worden. De concept-toelichting geeft aan (blz. 43) dat het verplicht voorschrijven van de voorkeursbeslissing voor andere gevallen dan die van de Tracéwet kan leiden tot een disproportionele lastenverzwaring, terwijl de opgedane ervaring met de Tracéwet met zich brengt dat dit voor de grote tracébesluiten wel wenselijk is. Het ligt echter voor de hand dat de positieve ervaringen ook van toepassing zijn op andere, omvangrijke en ingrijpende infrastructuurprojecten als de aanleg, wijziging of uitbreiding van havens, luchthavens, buisleidingen, hoogspanningsleidingen, stuwdammen en primaire waterkeringen. Het verdient dan ook aanbeveling om deze lijst uit te breiden.

Het is wenselijk om de aanwijzing van artikel 4.3 Omgevingsbesluit niet te beperken tot de opsomming uit de huidige Tracéwet. Artikel 4.3 Omgevingsbesluit vereist nu alleen een voorkeursbeslissing bij bepaalde wegen en spoorwegen, vergelijkbaar met de huidige Tracéwet. De projectprocedure heeft echter een veel bredere toepassing dan de huidige Tracéwet, en betreft niet alleen de bestaande tracébesluiten, maar ook het huidige provinciale en het rijksinpassingsplan en het projectenplan uit de Waterwet. Het is een instrument voor Rijk, provincies en waterschappen voor vaak complexe projecten met een publiek belang. Om die reden zou de aanwijzing van artikel 4.3 zich niet moeten beperken tot de opsomming uit de huidige Tracéwet. De voorkeursbeslissing heeft immers een belangrijke meerwaarde in de trechtering van een abstracte opgave naar een concreet projectbesluit. Daarbij worden belangrijke keuzes over locatiealternatieven gemaakt die mede op hun milieugevolgen beoordeeld worden.

De concept-toelichting bij het Omgevingsbesluit geeft aan (blz. 43) dat het verplicht voorschrijven van de voorkeursbeslissing voor andere gevallen dan die van de Tracéwet kan leiden tot een disproportionele lastenverzwaring, terwijl de opgedane ervaring met de Tracéwet met zich brengt

dat dit voor de grote tracébesluiten wel wenselijk is. Het ligt echter voor de hand dat de positieve ervaringen ook van toepassing zijn op andere, omvangrijke en ingrijpende infrastructuurprojecten als de aanleg, wijziging of uitbreiding van havens, luchthavens, buisleidingen, hoogspanningsleidingen, stuwdammen en primaire waterkeringen. Het verdient dan ook aanbeveling om deze lijst uit te breiden.

Artikel 6.1 Ob (activiteiten)

Bij artikel 6.1 hebben wij de volgende opmerkingen:

- De voorgestane uitbreiding in dit artikel is in het belang van gemeenten. Er worden ten opzichte van de bestaande bouwplanopsomming (6.2.1 Bro) twee categorieën toegevoegd: d (bouw van gebouwen geen hoofdgebouwen zijnde) en h (wijziging gebruik locatie). Kernvraag dient steeds te zijn: in welke situaties is het van belang dat de gemeente kan beschikken over een instrumentarium van kostenverhaal. Uitbreiding toepassing leidt ook tot toename van administratieve lasten, maar in dit geval ook tot toename in de verhaalsmogelijkheden.
- Verbouwingen voor functiewijzigingen zitten in lid f. De wijziging van het gebruik van een locatie kan gepaard gaan met een verbouwing, dan zou er overlapping kunnen zijn met lid e of f.
- Sub h kent geen basis in 12.1 OW. Over de formulering van lid h zal nog verder nagedacht moeten worden. Gaat het om gebruikswijziging voor zover die niet vallen onder lid e of f? Gaat het ook om gebruikswijzigingen die betrekking hebben op een kleinere omvang dan de 1500 m² bvo van lid f? Moet je een melding van de gebruikswijziging doen als het niet vergunningplichtig is (want hoe constateert de gemeente anders op tijd dat er een moment van betalingsplichtigheid ontstaat)?
- Betekent het feit dat het geen bouwactiviteit is, ook dat geen financiële bijdrage kan worden gekoppeld aan een omgevingsvergunning voor het bouwen? Hoe stelt wetgever zich voor dan die bijdrage te vorderen en te innen? Is dat via de weg van de beschikking bestuursrechtelijke geldschuld (titel 4.4. Awb)? Hoe denkt de wetgever dan het moment te benoemen van vaststelling van die beschikking als een planologisch besluit de mogelijkheid tot wijziging van gebruik biedt?
- Wat lid f betreft is het wellicht een aanvulling om (bijvoorbeeld voorafgaande aan het woord 'detailhandel') het woord 'bedrijf' tussen te voegen. Het is denkbaar dat gebouwen voor een ander doel dan bedrijf, worden omgebouwd tot bedrijfsruimte. Voor zover daar vergunning voor bouwen voor nodig is, zou daar onzes inziens ook een betalingsplicht voor moeten gelden, net als voor andere verbouwingen in lid f. De functies zijn nu beperkt tot wat hier is benoemd. Maar dit is niet volledig. Zo kan ook verbouwd worden voor bijvoorbeeld leisure of bedrijven. Verzoek is dit uit te breiden met dergelijke functies.

Artikel 6.2 Ob (doorschuiven kostenverhaalactiviteiten)

In de titel staat het woord 'fasering'. Als wij het goed begrijpen gaat het om het 'doorschuiven' van exploitatieregels (die dan exploitatievoorschriften heten). Wij stellen voor om vast te houden aan de term 'doorschuiven' omdat de term 'faseren' in exploitatieplannen ziet op iets anders, namelijk op het stellen van regels over periodes vanaf wanneer (of waarbinnen) bouwrijp gemaakt mag worden

en vergunningen voor bouwen verleend mogen worden. Zie ook de tekst van par. 3.6.2 van de Nota van Toelichting.

De doelstelling van doorschuiven is dat pas bij concrete initiatieven tot bouwen etc. het inzicht behoeft te worden gegeven over de te verhalen kosten. Dit vanuit de perceptie dat die kennis en inzichten er niet zouden zijn op het moment van vaststelling van het planologische besluit. Nieuw is nu dat er toch (in tegenstelling tot de OW en de gedachte om organische gebiedsontwikkeling mogelijk te maken) een globale raming moet zijn bij het beslissen tot doorschuiven. Als het inzicht er niet is bij het omgevingsplan, hoe kan dan toch een globale raming worden gemaakt? En wat is dan “globaal”? Aan welke juridische eisen moet dit voldoen? De huidige jurisprudentie over “globaal” bij de toepassing van artikel 6.13 lid 3 Wro maakt dat sprake is van pittige eisen t.a.v. onderbouwing en mate van gedetailleerdheid. Als dit bedoeld is om in een vroegtijdig stadium richting initiatiefnemers inzicht te geven in de haalbaarheid en kostenstructuur van de ontwikkeling om verrassingen bij de omgevingsvergunning te voorkomen dan begrijpen wij dat. Het onderdeel ‘globaal’ zal echter nader uitgewerkt moeten worden.

Artikel 6.3 Ob

Dit is voor gemeenten een cruciaal onderdeel. De Memorie van Toelichting van de OW maakt duidelijk dat het beleidsconcept van uitnodigingsplanologie belangrijk wordt gevonden. Het besef is er ook dat dit vraagt om een daarop aangepast kostenverhaalinstrumentarium. Dit is nu pro memorie opgenomen. Hiermee is er nu nog niets bekend over een richting van de wijze waarop het basis-instrumentarium wordt toegesneden op dit beleidsconcept en dat is onwenselijk.

Artikel 6.4 Ob

Bij artikel 6.4 hebben wij de volgende opmerkingen:

- Lid 1a. Vanuit de Wro en Bro is alles gestoeld op de fictie dat de gemeente de hele locatie zal ontwikkelen. Vanuit deze basis en daarbij behorende omslagssystematiek en macro-aftopping maakt de inbrengwaarde onderdeel uit van de exploitatieopzet. Ons is niet duidelijk of en op welke wijze een exploitatieopzet kan bestaan zonder inbrengwaarde. Inbrengwaarde is onderdeel van de kosten en blijft daarmee nodig om macro-aftopping te doen. Graag een nadere toelichting.
- Bij lid 1c is ook voor opbrengsten een peildatum nodig.
- Bij lid 2 is de woordkeuze “verevenen” onjuist. Het gaat om omslag van de kosten over uitgeefbare gronden. “Verevenen” gaat over “verrekenen” en dat is wat anders. Lid 2 mag niet worden verward met binnenplans verevenen. Binnenplans verevenen is de slotsom van omslaan van de kosten, met vervolgens de aftrek van de inbrengwaarde per eigendom. Dat samen maakt dat er wordt verevend. In lid 2 gaat het alleen over omslaan van kosten. De tekst is voorts onduidelijk: kosten worden verevend aan de hand van een raming van de waarden van die gronden. Wat is dan hier bedoeld met “waarden” zijn dat de uitgifteopbrengsten of de

inbrengwaarden? Het is onduidelijk op welke wijze je van een exploitatieopzet komt tot een nettobijdrage per eigendom.

- Hoe moet lid 4 gezien worden in relatie tot artikel 6.9b Omgevingsbesluit? Is lid 4 dan een uitwerking van 6.9b of een afwijking van 6.9b? Dit laatste lijkt ons niet goed mogelijk zonder expliciete basis in het Omgevingsbesluit waaruit dan blijkt dat kan worden afgeweken van 6.9b.

Artikel 6.5 Ob (kostenverhaal bij een verliesgevende locatie van publiek belang)

Deze bepaling leidt tot minder kostenverhaalopbrengsten voor gemeenten en is de huidige opzet onwenselijk. Als de gemeentelijke bijdrage in een tekort hoger is dan het bedrag van de verhaalbare kosten (uit de macro-aftopping) dan mag de gemeente van kostenverhaal afzien. Een voorbeeld om het effect te benoemen: Een project met kosten van 10 miljoen en uitgifteopbrengsten van 4 miljoen kent een tekort van 6 miljoen. De gemeentelijke bijdrage is hoger dan de opbrengsten. Zal de gemeente snel gebruik maken dan maar af te zien van het kostenverhaal van 4 miljoen? Afzien van kostenverhaal betekent immers dat het tekort toeneemt naar 10 miljoen. Juridisch afbreukrisico is dat het ogenschijnlijk beleidsvrijheid geeft te mogen besluiten af te zien van kostenverhaal. De gemeente zal een beslissing op een verzoek van een exploitant om af te zien van kostenverhaal moeten motiveren in een dergelijk situatie. Dit kan leiden tot ongewenste juridische risico's waarbij de gemeente moet motiveren waarom in de ene tekortlocatie wel wordt afgezien van kostenverhaal en andere niet. En daarnaast de druk van een exploitant om zichtbaar te maken dat het om een verliesgevende locatie gaat.

Een cruciaal onderdeel in dit artikel vormt het begrip 'publiek belang'. Dit zal nader uitgewerkt moeten worden. Verder is bij dit artikel de vraag aan de orde hoe een gemeente een (bouw)activiteit kan 'subsidiëren' zonder dat dit een vorm van ongeoorloofde staatssteun betreft. Wij zouden een bepaling verwachten die stelt dat, als het gaat om een project van publiek belang (een openbare voorziening zoals een weg o.i.d. zonder 'uitgeefbare percelen' – anders is er kostenverhaal aan de orde) de gemeente niet verplicht is de kosten ervan te verhalen op de in artikel 6.1 aangewezen activiteiten, als de geldelijke bijdrage het geraamde te verhalen bedrag aan kosten overstijgt. De gemeente handelt niet in strijd met regels over staatssteun voor de uitvoering van typische overheidstaken (zoals aanleg openbare ruimte), zeker niet wanneer uit de wet helder zou zijn dat de kosten voor rekening van de overheid komen. Als de bepaling zo bedoeld is, lijkt die beter. Wij vragen ons wel af of dit niet in de wet zelf geregeld zou moeten worden in plaats van in het Omgevingsbesluit.

Artikel 6.6 Ob (kostenverhaal bij activiteiten zonder kostenverevening)

Bij dit artikel hebben wij de volgende opmerkingen:

- Een positief aspect van de wijzigingen is het mogelijk slechts opnemen van de te verhalen kosten in de exploitatieopzet van het omgevingsplan (besluit art 6.6). Met name kleine plannen en plannen met een eigenaar worden zo makkelijker uitvoerbaar.

- Kostenverhaal verzekeren blijft verplicht indien in een omgevingsplan zogenaamde 'kostenverhaalsplichtige activiteiten' mogelijk worden gemaakt, maar er komen nuanceringen (faseren en voor sommige projecten geen kostenverhaalsplicht) op deze hoofdregel. Deze nuanceringen leiden mogelijk tot onduidelijkheid in de praktijk. Van belang is dat heel duidelijk moet zijn wanneer je van de hoofdregel mag afwijken.
- Kernelement in het huidige instrumentarium is dat nimmer meer wordt verhaald dan de ruimte die er is tussen inbrengwaarde en uitgifteopbrengst. Dit kernelement maakt dat er voor iedere exploitant een haalbare businesscase blijft, bij de toepassing van kostenverhaal. Dit wordt hier nu losgelaten. De doelstelling lijkt te zijn in deze gevallen de inbrengwaarde achterwege te kunnen laten. Echter, zoals hierboven aangegeven is de inbrengwaarde (in het huidige systeem) niet alleen relevant voor de kostenomslag (in plaats van verevening) maar ook voor het bepalen van wat maximaal verhaalbaar is (macro-aftopping). Dit kan tot ongewenste effecten leiden zoals: 1) De opstelling van het artikel is nu nog zo dat bij meerdere planeigenaren gemeenten misbruik van dit artikel kunnen maken, het opknippen in verschillende individuele deellocaties met de insteek dat er kan worden afgeweken van macroaftopping. 2) Het ontstaan van onhaalbare businesscases voor initiatiefnemers.
- De tekstuele omschrijving vraagt om een nadere toelichting op de volgende punten:
 - 1) "kosten en opbrengsten voor die activiteit" wat is dat dan? Is dat wat anders dan de reguliere kostensoortenlijst?
 - 2) De term opbrengsten is dan verwarrend omdat een uitgifteopbrengst van een kavel niet vergelijkbaar is met de kosten van de grondexploitatie (voor macro-aftopping) als de inbrengwaarde niet wordt meegenomen. De uitgifteprijs is immers niet alleen een vergoeding voor die overige kosten, maar ook voor het verkrijgen van het eigendom van de kavel zelf (en dus voor de inbrengwaarde). Van belang is om aan te geven dat er in het huidige systeem een onderscheid is tussen inbrengwaarde van de toekomstige openbare ruimte en het uitgeefbare gebied. De ondergrond openbare ruimte wordt niet verevend maar is een echte kostenpost van de grondexploitatie. Het is wenselijk dat deze kosten worden verhaald.

Artikelen 6.7 en 6.8 Ob

Bij deze artikelen hebben wij de volgende opmerkingen:

- Bij de formulering van artikel 6.7 kan verwarring ontstaan over de voorzieningen die lid 1a noemt (met een nadere ministeriële regeling daarover o.g.v. lid 2). Hier zou ook bij moeten dat de inbrengwaarde van de ondergrond openbare ruimte een verhaalbare grondexploitatiekostenpost is. Waarom is de post van maatregelen, etc. zoals opgenomen in artikel 6.2.4 d Bro niet langer opgenomen? Het gaat daar om de kosten van schadevergoedingen voor afkopen van geurcontouren etc. Dit kunnen hoge kosten zijn voor de grondexploitatie. De toelichting maakt niet duidelijk welke redenen hiervoor aanwezig zijn.
- Bij artikel 6.8 over administratieve kosten vinden wij het positief dat het concept besluit geen onderscheid maakt tussen basis- en aanvullende verhaalbare kosten. Maar de benaming

“administratieve kosten” dekt niet de lading. Zoals onderzoeken en planschade zijn meer kosten van de grondexploitatie, dan administratieve kosten.

- Het kostenverhaal is niet meer volledig. De optelsom van de kostensoorten wijkt af van de huidige opsomming uit artikel 6.2.4. Er blijken bepaalde kostensoorten niet meer voor te komen op de verhaalbare kostensoortenlijst. Wij begrijpen deze wijziging niet omdat de toelichting aangeeft dat geen wijziging is beoogd van de kostensoortenlijst, omdat die goed functioneert. Enkele voorbeelden:
 - a. artikel 6.2.4 sub e compensatie natuurwaarden etc.
 - b. artikel 6.2.4 f kosten voor het in exploitatie brengen van gronden die in de naaste toekomst voor bebouwing in aanmerking komen. Dit is een noodzakelijke kostenpost, indien de bovenwijkse voorziening zich binnen het exploitatiegebied bevindt. Methodisch staat daar tegenover de opbrengstpost “opbrengsten toekomstige grondexploitaties”. Deze is echter nog wel gehandhaafd in artikel 6.9a van het Besluit. Hiermee ontstaat nu een onjuistheid, vaststellen is wat anders dan de huidige tekst, opstellen van.
 - c. artikel 6.2.4 j Bro. De kosten van ambtelijk apparaat incl. Vtu. Dit is onderdeel van de plankostenregeling (waarvan de toelichting stelt dat die wordt opgenomen in een ministeriële regeling).
 - d. Waarom zijn artikelen 6.7 en 6.9 uit elkaar gehaald?

Artikel 6.9 Ob (gebiedsoverstijgend kostenverhaal)

De eerste conclusie is dat het positief is dat de Ow en Omgevingsbesluit, indirect, iets meer duidelijkheid geven over de privaatrechtelijke kostenverhaalmogelijkheden van gebiedsoverstijgende kosten. Het privaatrechtelijke kostenverhaal heeft juist nu last van de onduidelijkheid van Wro/Bro. Daardoor weten gemeenten niet zo goed waar zij aan toe zijn. Een ongewenste ontwikkeling is dat in de Ow geen mogelijkheden meer zijn voor bovenplanse verevening en bijdrage ruimtelijke ontwikkeling. In Ow en het Omgevingsbesluit wordt de ruimte voor interpretatie beperkt van wat aan gebiedsoverstijgende kosten privaatrechtelijk verhaald mag worden. Er is echter nog ruimte voor interpretatie: Is dit op bouwplan- of op systeemniveau? Systeem niveau is wenselijk. Hoe moet in het privaatrechtelijk spoor worden omgegaan met de hele kostenverhaalsystematiek, afrekening, onderbouwing, etc.?

De Ow mag er niet aan in de weg staan dat met het kostenverhaal van bovenwijkse voorzieningen hetzelfde mogelijk is als nu voor de drie verschillende kostenverhaalmogelijkheden (bovenplanse verevening, bijdrage ruimtelijke ontwikkeling en bovenwijkse voorzieningen).

Sub j. van artikel 6.9 verwijst naar art. 6.7 lid 1 en daarmee dus ook naar de voorzieningen van art. 6.7 lid 1a. Maar artikel 6.9 lid a t/m i noemt allerlei voorzieningen. Zijn dit dan andere voorzieningen dan de voorzieningen die worden opgenomen in de opsomming die art. 6.7 lid 2 in een ministeriële regeling aankondigt?

Artikelen 6.9a t/m 6.9d Ob

Het heeft onze voorkeur om dit onderdeel in een besluit op te nemen en niet in een ministeriële regeling. Als gebruiker moet je voor de toepassing van de wet in zo min mogelijk regelingen moeten spitten om wegwijs te worden. Drie regelingen is veel, beter is om het te beperken tot twee regelingen. Het past in dit geval ook gewoon goed bij de aard van het besluit. Verder heeft het onze voorkeur aan dat de artikelen over aangewezen woningbouw- categorieën opgenomen worden in het Omgevingsbesluit, en niet in het Besluit kwaliteit leefomgeving.

Artikelen 6.9c en 6.9d bevatten naar ons inzicht foutieve verwijzingen. Het tweede artikel bevat in lid 2 een verwijzing naar onderdeel d van lid 1. Maar lid 1 heeft geen onderdeel d. Hier lijkt iets per ongeluk te zijn vervallen wat er wel in had moeten staan, in lijn met artikel 6.13 lid 2 sub d Wro. In artikel 9.6c Ob dient de verwijzing naar artikel 8.6 naar onze mening te worden gewijzigd in 6.4 lid 1a. Lid 2 is nieuw en kennen we niet onder de Wro. De doelstelling van de bepaling is niet duidelijk. In artikel 9.6d Ob is de indruk dat de wetgever het huidige artikel 6.18 Wro heeft willen vereenvoudigen. De uitkomst is onduidelijk en het lijkt erop dat er stappen zijn overgeslagen. Verder is de verwijzing naar artikel 8.4c onjuist.

Artikel 6.10 Ob

Bij lid 1 merken wij op dat de toelichting op de Wro/Bro duidelijk maakt dat het bij de kosten gaat exclusief de kostenpost kosten toekomstige grondexploitaties. Dit geldt ook voor de opbrengsten (opbrengsten uit toekomstige grondexploitaties). Echter beide posten zijn wel nodig omdat in die situatie de bovenwijkse voorzieningen geheel binnen het exploitatiegebied liggen en die dan volgens de 3 criteria toch maar deels kunnen worden verhaald (denk bijvoorbeeld aan splitsen kosten inbrengwaarde ondergrond bovenwijkse voorziening). In de toelichting op het Bro (Stb 2008, 145) is dit duidelijk uitgelegd.

Lid 2t is een nieuwe bepaling en naar onze mening overbodig. In de toelichting wordt niets vermeld over het waarom van deze bepaling. Nu is ingevolge artikel 6.19 en 6.22 Wro de gemeente gehouden de door een exploitant zelf voor eigen rekening uitgevoerde werken die verhaalbaar zijn te vergoeden door die af te trekken van de exploitatiebijdrage (6.19 Wro) of rechtstreeks te vergoeden. De hoogte van de aftrek is gelijk aan de raming die voor dat werk in de exploitatieopzet is opgenomen. Dit kan daarmee leiden tot een negatieve exploitatiebijdrage voor de exploitant (hij ontvangt een vergoeding van de gemeente). De gemeente heeft echter die kosten in het kostenverhaal van de anderen betrokken! Bedoelt lid 2 nu dat er nooit aan de exploitant per saldo kan worden betaald? Dit zal leiden tot onuitvoerbare businesscases voor exploitanten. Het lijkt ook strijdig met artikel 6.11 van het Omgevingsbesluit wat afkomstig is uit het huidige 6.19 Wro. Graag een toelichting wat hier wordt bedoeld.

Artikel 6.11 Ob

Wat wordt bedoeld met lid 2? Zie hierover onze opmerking bij artikel 6.6. Voorts ontbreekt de huidige bepaling dat als het aantal gewogen eenheden in een aanvraag groter is dan in de

exploitatieopzet voor die gronden was voorzien, de berekening wordt gebaseerd op dat grotere aantal. Die bepaling was bedoeld om te voorkomen dat eigenaren het kostenverhaal deels kunnen ontwijken door een andere spreiding van bouwplannen over hun gronden. Graag een toelichting.

Artikel 6.12 Ob

Hier is sprake van een gewijzigde tekst ten opzichte van het huidige wetsartikel (6.20 Wro). Voor dit onderdeel is nadere toelichting wenselijk.

Artikel ongenummerd Ob (Aangewezen woningbouw categorieën)

Wij hebben de volgende opmerkingen bij sociale huur- en koopwoningen:

- Het is positief dat nader gedefinieerd wordt wat een sociale huurwoning is. Echter, het valt tegen dat de mogelijkheid wordt geopend maar een beperkte duur te geven aan de bestemming sociale huurwoning. Namelijk, na een periode van minimaal 10 jaar kan de bestemming sociale huurwoning blijkbaar automatisch feitelijk veranderen in gewone (vrije markt) woning. De mogelijkheden om in faciliterend grondbeleid, middels deze regeling, de bouw en exploitatie van sociale huurwoningen te verwezenlijken en te waarborgen worden hiermee onderuit gehaald.
- De Wro/Bro maakten het in Nederland mogelijk om grond te bestemmen voor 'sociale huurwoning' en 'sociale koopwoning'. In het Bestemmingsplan mag men deze bestemming en het percentage sociaal van het totaal aantal wooneenheden vastleggen. In het Exploitatieplan mag men eveneens de precieze locatie van deze sociale woningen vastleggen. Dit was een vooruitgang, voor het eerst werd het mogelijk in Nederland om de bouw en exploitatie van sociale woningen voor te schrijven via het publieke recht. Deze maatregel was bedoeld om ook in faciliterend grondbeleid sociale woningbouw mogelijk te maken. Een 'sociale huurwoning' is een huurwoning met aanvangshuurprijs onder de grens als bedoeld in artikel 13, 1e lid, onder a Wet op de huurtoeslag, waarbij de instandhouding voor de in een omgevingsplan omschreven doelgroep voor ten minste tien jaar na ingebruikname is verzekerd (op te nemen in Besluit kwaliteit leefomgeving of in Omgevingsbesluit, zie blz. 22 preconsultatieversie Omgevingsbesluit).
- Het Omgevingsbesluit schrapt de bestemming 'sociale koopwoningen'. Dit draagt niet bij aan de publiekrechtelijke mogelijkheden om in faciliterend grondbeleid sociale woningbouw te realiseren. Verwijdering wordt verantwoord o.a. omdat er geen beleidswens zou zijn om sociale koopwoningen via het publiekrecht te regelen. De VNG herkent zich hier niet in.

Artikel ongenummerd Ob (Uitwerking exploitatieregels en exploitatievoorschriften)

Bij dit artikel hebben wij de volgende opmerkingen:

- Niet alle onderdelen uit het huidige 6.13 Wro zijn hier overgenomen. Waar is de ruimtegebruiksregeling? Deze regels hebben een direct verband met het kostenverhaal. Zo wordt door de bestuursrechter verlangd dat ramingen van kosten in de exploitatieopzet worden onderbouwd met ruimtegebruik, fasering, kwaliteitseisen etc. Ditzelfde geldt voor de invoeging van bijzondere woningbouwcategorieën die invloed hebben naar de opbrengsten.
- lid 2 sub f. Hier lijkt toch weer ruimte te ontstaan regels te kunnen stellen over sociale koop.
- Gepleit wordt voor het opnemen van zekerstellingen (waarborgsommen, bankgaranties etc.) in een exploitatieopzet dit om de volgende reden: Bij globalere plannen kan de gemeente de risico's van kosten die A) in een vroeg stadium gemaakt moeten worden en verhaald worden

door latere woningbouw (bv hoofdinfrastructuur die bij aanvang gereed moet zijn, kleine aankopen, winkelcentrum) of B) verliesgevende delen die op het eind worden uitgevoerd (bv monumentaal gebouwen) via zekerstellingen leggen bij de (hoofd)-ontwikkelaar, daar waar ze thuis horen. Elders in de Omgevingswet wordt voor onderdelen zekerstelling geregeld, echter dit is dan op die onderdelen van het omgevingsplan gericht. Opnemen in het kostenverhaalgedeelte is daarom wenselijk en wordt zo beter afgestemd op het financiële deel van de aanpassingen.

Artikel 9.1 Ob (Plan-m.e.r.-beoordeling)

In artikel 9.1 Ob wordt de plan-m.e.r.-beoordeling nader uitgewerkt. Dit betekent dat voor plan-m.e.r.-plichtige plannen die betrekking hebben op kleine gebieden op lokaal niveau of kleine wijzigingen eerst moet worden beoordeeld of sprake is van aanzienlijke nadelige milieueffecten die aanleiding geven om een plan-MER te maken. Het artikel is volgens de concepttoelichting een verduidelijking van de vraag wanneer sprake is van 'kleine gebieden op lokaal niveau' of 'kleine wijzigingen' (blz. 58). Terecht wordt daarbij gerefereerd aan de Guidance van de Europese Commissie over de toepassing van de Smb-richtlijn. Een verduidelijking dient ervoor te zorgen dat bestuursorganen niet zelf het wiel moeten uitvinden als het gaat om de toepasbaarheid van de plan-m.e.r.-beoordeling. Bovendien moet een verduidelijking voorkomen dat in de toepassing grote verschillen tussen gemeenten/provincies ontstaan. Voor deze doelen biedt het artikel echter nog slechts beperkt een handreiking. Voor de uitvoeringspraktijk is het dan ook wenselijk dat meer concrete handvatten voor de toepassing van de plan-m.e.r.-beoordeling worden gegeven. Wat betreft de 'kleine gebieden op lokaal niveau' stelt het derde lid dat het niet kan gaan om het gehele grondgebied van de gemeente. Betekent dit artikellid dat de plan-m.e.r.-beoordeling dus alleen mogelijk is bij een partiële herziening van het omgevingsplan (nu dit plan altijd het gehele grondgebied van de gemeente moet omvatten)?

Het lijkt erop dat de procedure van raadpleging bij de plan-m.e.r.-beoordeling, bedoeld in artikel 16.36, zesde lid, onder b, Omgevingswet nog niet is uitgewerkt.

Artikel 9.3 (Inhoud plan-MER)

De concept-toelichting geeft aan dat de inhoudsvereisten van artikel 9.3 Ob zijn overgenomen uit de tekst van bijlage I en artikel 5 van de Smb-richtlijn (blz. 59). Dat is vanzelfsprekend begrijpelijk. Niettemin valt hiermee een aantal onderdelen weg die in de praktijk een noodzakelijk onderdeel van een MER lijken te zijn, zoals het overzicht van eerder vastgestelde plannen (art. 7.7, eerste lid, onder a, Wm), de motivering van wijze waarop milieugevolgen zijn bepaald en beschreven (art. 7.7, eerste lid, onder e, Wm), en de vergelijking van de voorgenomen activiteit en de redelijke alternatieven met de referentiesituatie (art. 7.7, eerste lid, onder f, Wm). Bovendien wordt de beschrijving van maatregelen ingeperkt tot voorgenomen maatregelen (art. 7.7, eerste lid, onder g, Wm), en ontbreekt een bepaling over de taal waarin het MER wordt gesteld (art. 7.7, tweede lid, Wm). Zonder deze onderdelen wordt de informatie die in een MER is opgenomen minder navolgbaar, is niet helder welke planvorming al heeft plaatsgevonden en als beleidskader dient, en wordt niet vereist om het voornemen (en eventueel onderzochte alternatieven) duidelijk af te zetten tegen de referentiesituatie, hetgeen als de kern van het MER kan worden gezien. Mocht inderdaad van opname van deze onderdelen worden afgezien, verdient het aanbeveling in de toelichting aan te geven in hoeverre wenselijk is om deze onderdelen toch op te nemen in een MER. Bij de inhoudsvereisten voor een plan-MER is geen artikel vergelijkbaar met art. 9.13, derde lid, Ob opgenomen.

Het lijkt erop dat de procedure van raadpleging bij plan-m.e.r., bedoeld in artikel 16.38, tweede lid, Ow nog niet is uitgewerkt.

Artikel 9.4 Ob (Doorwerking plan-MER)

Artikel 9.5 Ob regelt de monitoring van aanzienlijke milieueffecten. In artikel 9.4, tweede lid, onder c, Ob staat een bepaling die vergelijkbaar is met het huidige artikel 7.14, derde lid, Wm dat regelt dat de wijze van evaluatie al bij vaststelling van het plan duidelijk is. De nota van toelichting geeft aan dat één van de doelen van de monitoring is om bij tegenvallende uitkomsten van de monitoring passende maatregelen achter de hand te kunnen nemen (blz. 59). Hoe meer plannen een globaal karakter kennen, des te minder precies kunnen de milieueffecten van een plan vooraf worden bepaald. Het is dan ook met de komst van de Omgevingswet wenselijk om bij het opnemen van monitoringsverplichtingen ook na te denken over mogelijke maatregelen achter de hand die genomen kunnen worden bij tegenvallende resultaten. Het zou daarom goed zijn om in artikel 9.4, tweede lid, onder c, ook te bepalen dat de mogelijke maatregelen achter de hand worden geïdentificeerd.

Artikel 9.6 Ob (Project-m.e.r.-plicht)

In artikel 9.6, eerste lid worden de m.e.r.-plichtige projecten aangewezen door te verwijzen naar Bijlage V, kolom 2, en in het tweede lid worden de m.e.r.-beoordelingsplichtige projecten aangewezen door te verwijzen naar Bijlage V, kolom 3. In beide gevallen mist een verwijzing naar Bijlage V, kolom 1.

Artikelen 9.9 tot en met 9.12 Ob en 9.14 tot en met 9.15 Ob (m.e.r.)

In de preconsultatieversie wordt in de artikelen 9.9 tot en met 9.12 en 9.14-9.15 Omgevingsbesluit (Ob) verwezen naar de implementatie van de herziening van de m.e.r.-richtlijn (richtlijn 2014/52/EU), zonder dat duidelijk is hoe de tekst van het Omgevingsbesluit precies zal luiden. Het is daardoor lastig om een totaalbeeld te krijgen van de regeling voor m.e.r. Is het mogelijk deze artikelen in de volgende versie (onder voorbehoud) in te vullen?

Artikel 9.9 Ob (M.e.r.-beoordeling)

Aan artikel 9.9 Omgevingsbesluit wordt nog toegevoegd de eisen uit de herziene M.e.r.-richtlijn ten aanzien van de termijn en motivering van de m.e.r.-beoordeling. Nu in de Omgevingswet de m.e.r.-beoordelingsprocedure is samengevoegd met de moederprocedure van het m.e.r.-beoordelingsplichtige besluit, heeft dit consequenties voor dit laatste besluit. In hoeverre is het mogelijk om alle m.e.r.-beoordelingsplichtige besluiten (denk aan omgevingsplannen of programma's, zie artikel 16.43, vierde lid, onder b) binnen deze termijn te nemen?

Artikel 9.13 Ob (artikel 16 Ow)

De inhoudseisen voor het plan-MER zijn in art. 9.3 Ob volledig overgenomen uit bijlage I en art. 5 Smb-richtlijn. Voor de inhoud van het project-MER geeft art. 9.13 alleen de hoofdlijnen en verwijst voor nadere invulling naar bijlage IV mer-richtlijn, omdat de eisen te uitgebreid zijn om over te nemen (nota van toelichting pagina 61). Voor de uniformiteit en leesbaarheid van het geheel, zou het wenselijk zijn alle eisen op te nemen in het Omgevingsbesluit, desnoods in een bijlage.

Artikel 9.13 Ob (Inhoud project-MER)

De inhoudsvereisten van artikel 9.13 Omgevingsbesluit lijken te zijn gebaseerd op artikel 5 van de herziene m.e.r.-richtlijn (richtlijn 2014/52/EU). Dat is vanzelfsprekend begrijpelijk. Niettemin valt hiermee een aantal onderdelen weg die in de praktijk een noodzakelijk onderdeel van een MER lijken te zijn, zoals het doel van het project (art. 7.23, eerste lid, onder a, Wm), de wijze van uitvoering project (art. 7.23, eerste lid, onder b, Wm), de besluit(en) waarvoor MER wordt gemaakt (art. 7.23, eerste lid, onder c, Wm), de motivering van wijze waarop milieugevolgen zijn bepaald en beschreven (art. 7.23, eerste lid, onder e, Wm), en de vergelijking van voorgenomen activiteit en alternatieven met referentiesituatie (art. 7.23, eerste lid, onder f, Wm). Bovendien wordt de beschrijving van maatregelen ingeperkt tot voorgenomen maatregelen (art. 7.23, eerste lid, onder g, Wm), en ontbreekt een bepaling over de taal waarin het MER wordt gesteld (art. 7.23, tweede lid, Wm). Zonder deze onderdelen wordt de informatie die in een MER is opgenomen minder navolgbaar, is niet helder wat met het project wordt beoogd en daarmee een duidelijke alternatievenafbakening mogelijk, waarin de besluitvorming zal plaatsvinden en wordt niet vereist om het voornemen (en eventueel onderzochte alternatieven) duidelijk af te zetten tegen de referentiesituatie, hetgeen als de kern van het MER kan worden gezien. Mocht inderdaad van opname van deze onderdelen worden afgezien, verdient het aanbeveling in de toelichting aan te geven in hoeverre wenselijk is om deze onderdelen toch op te nemen in een MER.

Artikelen 9.16, 9.17, 9.21 en 9.22 Ob (Grensoverschrijdende gevallen)

In de huidige regelgeving is één regeling voor grensoverschrijdende gevallen (paragraaf 7.11). In plaats daarvan wordt gekozen voor een aparte regeling voor plan-m.e.r. en project-m.e.r., terwijl deze regelingen veel overeenkomsten vertonen. Gemeenten hebben zowel te maken met de regeling voor plan-m.e.r. als voor project-m.e.r. Het is dus overzichtelijker om slechts één regeling voor grensoverschrijdende gevallen te hebben. Is het gelet op de doelstellingen van de Ow niet eenvoudiger en beter om één overzichtelijke regeling te handhaven?

De artikelen 9.16 en 9.21 Ob regelen dat het bevoegd gezag de bevoegde autoriteit in het buitenland informeert over een plan respectievelijk project met mogelijk aanzienlijke grensoverschrijdende milieueffecten. Dient dit niet zo spoedig mogelijk plaats te vinden (vgl. artikel 7.38a Wm)?

De artikelen 9.17 en 9.22, eerste lid, onder a, Ob bepalen dat het publiek (respectievelijk betrokken publiek) en bevoegde instanties (respectievelijk betrokken instanties) zienswijzen naar voren kunnen brengen. Het is echter niet geëxpliciteerd waarover zienswijzen naar voren kunnen worden gebracht (vgl. artikel 7.38e Wm).

Artikel 10.4 Ob

Het benoemen en ontheffen van deskundigen in een werkgroep is niet eenduidig geregeld. Benoemen gebeurt niet na overleg met de voorzitter van de Commissie en ontheffen wel. De verantwoordelijkheden zijn onvoldoende vastgelegd. De meest integere wijze is het benoemen en ontheffen van deskundigen niet aan een persoon over te laten, maar dit tenminste door twee personen te laten doen. De voorkeur is dat de Commissie de benoeming en de ontheffing moet bekrachtigen.

Artikel 11. 2 Ob

In dit artikel moet de bestuursdwangbevoegdheid van een instemmend bestuursorgaan geregeld gaan worden. Dat is begrijpelijk, maar dan moet er wel een afstemmings- of overlegverplichting vooraf met het bevoegd gezag worden opgenomen, tenzij de vereiste spoed zich daar tegen verzet.

Artikel 12.4 Ob (omgevingsdocumenten)

Voorgesteld wordt in art. 12.4 (omgevingsdocumenten) na onderdeel n. een nieuw onderdeel o. toe te voegen, luidende: o. Aanwijzingen van grondwaterwingebieden als bedoeld in art. 2.18 lid 1 onder c. en waterwinlocaties voor grond- en oppervlaktewater. I.v.m. het tijdig signaleren van risico's voor de drinkwatervoorziening is het immers van belang dat het voor aanvrager en bestuursorgaan duidelijk is of de activiteit bij waterwinlocaties ligt.

Bijlage I Ob

Wij verzoeken om het begrip 'bijbehorend bouwwerk' in overeenstemming te brengen met het begrip 'bijbehorend bouwwerk' in bijlage I van het Bkl.

Bijlage I Ob

In het besluit worden de termen wateractiviteit en wateronttrekkingsactiviteit gebruikt. Wij adviseren hierover eenduidige definities op te nemen.

Bijlage II Ob

De overgang van de huidige meldingsplichtige activiteiten met OBM (omgevingsvergunning beperkte milieutoets) naar vergunningplichtig activiteit ex Omgevingsbesluit moet beter worden toegelicht (veehouderij, betonindustrie). Vooral met betrekking tot intensieve veehouderij komen veel vragen over lage dieren aantallen voor vergunningplicht. Een toelichting op alternatief voor OBM ontbreekt.

Bijlage II Ob

In de bijlage II ontbreekt categorie "het kweken van maden van vliegende insecten".

Bijlage II Ob, afdeling B

De vergunningplicht voor opslag van meer dan 250.000 patronen is beperkt voor schiethamers en vuurwapens. Er bestaan ook metaalbewerkers die kleine patronen inbouwt in koppelingen, de zogenaamde T-pluskoppelingen. Voor dit bedrijf is dus wel een vergunning nodig en moeten toetsen uitgevoerd worden, terwijl het soort patronen gelijk is. Het opheffen van een vergunningplicht voor alle soorten patronen tot maximaal 250.000 stuks is daarom gewenst.

Bijlage III Ob

Kunt u verduidelijken hoe de voor cultureel en werelderfgoed voorgestelde systematiek (in Ob, bijlage III; Bkl, o.a. art 5.46 en 8.21 Bkl en H10, 11 Bal) in samenhang met het omgevingsplan voldoende bescherming én lokale bestuurlijke afwegingsruimte biedt?

Erfgoed is een belangrijk onderdeel van de fysieke leefomgeving. Via het omgevingsplan kan de gemeente gebiedsgerichte kaders stellen om de aanwezige kwaliteiten te beschermen en te ontwikkelen. De voorgestelde systematiek biedt hier veelvuldige aanknopingspunten ook voor gebiedsgericht maatwerk.

Aandachtspunt en nadere concretisering vormen echter de regels met betrekking tot vergunningsvrije activiteiten bij gemeentelijke monumenten. Vergunningsvrij is bijvoorbeeld onderhoud aan (gebouw-)delen zonder monumentale waarden. De eigenaar zelf is verantwoordelijk voor de juiste inschatting. Een voorbeeld: Op het Hembrugterrein in Zaanstad zijn de aanwezige monumentale gebouwen drager van de organische gebiedsontwikkeling. Hierbij gaat het veelal om industrieel erfgoed. Naar verwachting zullen gemeenten/commissies regelmatig met vragen van eigenaren worden geconfronteerd over welke aanpassingen al dan niet vergunningsvrij zijn. De

advieskosten vallen hierbij niet onder de huidige legesverordening. Tevens bestaat het risico dat de eigenaar werkzaamheden uitvoert waardoor de monumentale waarden worden aangetast. In de wet wordt de voor- en achterkantsystematiek bij beschermde stads- en dorpsgezichten toegepast. Hierdoor zijn bebouwingsmogelijkheden aan de zijkant toegestaan, waarbij waardevolle landschappelijke doorzichten in dorpslinten kunnen verdwijnen. In hoe verre de gemeente met het bestemmingsplan deze waardevolle landschappelijke doorzichten kan behouden/beschermen is niet duidelijk.

Bijlage III Ob, artikel 1

Gemeenten willen de vergunningplicht van kleine bouwwerken aan de openbare zijde (bijvoorbeeld dakkapel in het voordakvlak) afhankelijk stellen van het wel of geen welstandsregels hebben in het Omgevingsplan. Gevolg van de huidige voorgestelde regeling (niet meer de vergunningplicht afhankelijk stellen van het hebben van welstandseisen) is namelijk dat bij gemeenten die geheel of grotendeels welstandsvrij zijn, voor veel kleine bouwwerken aan de voorkant vergunningen moeten worden verleend, terwijl er geen reëel toetsingskader is. De huidige bestemmingsplannen staan ze namelijk meestal gewoon toe en de aanvraag hoeft niet aan het Bouwbesluit te worden getoetst als gevolg van een Chw-experiment. De plannen zijn om dat experiment landelijk te gaan invoeren. Die vergunning is dan overbodig. Het argument in de Nota van Toelichting dat de welstandsregels oplossen in het omgevingsplan en niet altijd als zodanig herkenbaar is niet sterk. Veelal zullen die regels namelijk in een beleidsregel (welstandsnota) moeten worden uitgewerkt.

In lid 1 van het artikel ontbreekt het woord 'materialisering' bij detaillering, profilering en vormgeving.

Bijlage III Ob, artikel 1b

Artikel 1b is erg moeilijk leesbaar. Een artikelsgewijze toelichting zou hier ook handig zijn. De mogelijkheid in artikel 10.4 van het Bal is limitatief en daarmee beperkt. Onduidelijk hoe het zit met gemeentelijke monumenten. De gemeentelijke monumentenverordening gaat straks op in het omgevingsplan. Waar is dit geregeld?

Bijlage III Ob, artikel 1b2b2

Dit artikel is onduidelijk. Er staat monument terwijl het hier al over monumenten gaat.

Bijlage III Ob, artikel 1b2b2

Dit artikel betekent dat nutsgebouwen in de openbare ruimte van een beschermd stadsgezicht vergunningvrij zijn. Dit is niet wenselijk.

Bijlage III Ob, artikel 2

Is dit artikel niet een overlap met artikel 1?

Bijlage III Ob, artikel 2a

Deze algemene regel negeert de specifieke vereisten voor bepaalde archeologische rijksmonumenten. Een grondboring met een boordiameter van 10 cm op fysiek beschermd scheepswrak tast zowel de bescherming als het scheepshout aan. Bovendien houdt dit artikel geen rekening met specifieke vrijstellingen die in het aanwijzingsbesluit zijn omschreven. Indien boringen

toegestaan worden op een rijksmonument (bijvoorbeeld voor monitoring) dan kan dat in een vrijstellingsrichtlijn worden opgenomen.

Bijlage III Ob, artikelen 5 en 5a

In bijlage III Omgevingsbesluit wordt in het onderdeel Vergunningplichtige gevallen de vergunningplicht voor milieubelastende activiteit (mba) gekoppeld aan exploiteren van Seveso-inrichting, van IPPC-installatie en van een aantal 'milieubelastende niet-IPPC-installaties'. In het Bal staan in Hoofdstuk 3 wel richtingaanwijzers voor het exploiteren van een Seveso-inrichting en in Hoofdstuk 4 de inhoudelijke regels waaraan moet worden voldaan bij het exploiteren van een dergelijke inrichting. Het exploiteren van een IPPC-installatie of van een 'milieubelastende niet-IPPC-installaties' komt echter als activiteit in het Bal niet terug. Hoe is voor andere mba's dan het exploiteren van een Seveso-inrichting de relatie tussen Bal en Omgevingsbesluit?

Bijlage III Ob, artikel 5a lid e onderdeel 16

Beschreven staat 'het opslaan van meer dan 50.000 kg in beslag genomen vuurwerk'. Moet dit niet zijn ten hoogste 50.000 kg vuurwerk? Bij het opslaan van meer dan 50.000 kg in beslag genomen vuurwerk, staat in bijlage IV van het omgevingsbesluit namelijk dat Minister bevoegd gezag is.

Bijlage III Ob, artikel 9

In dit artikel wordt verwezen naar artikel 9. Deze verwijzing klopt niet want dat is het artikel zelf.

Bijlage V Ob (m.e.r.)

De huidige C- en D-lijsten van de Bijlage van het Besluit m.e.r. worden in het Ob ingrijpend gewijzigd. De ambitie om alle projecten in één overzichtelijke lijst met verschillende tussenkopjes te plaatsen is vanzelfsprekend toe te juichen. Helaas ontbreekt een toelichting bij alle projectcategorieën. Voor de praktijk is het na een dergelijke ingrijpende wijziging echter van groot belang om te weten in hoeverre de oude toelichtingen nog relevant zijn.

Daarnaast biedt de nieuwe bijlage ook de mogelijkheid om langlopende discussies over de interpretatie van enkele categorieën te beslechten (denk aan de vraag of mestverwerking onder afvalverwijdering valt). Het zou een gemiste kans zijn als daarvan geen gebruik wordt gemaakt.

De vierde kolom verdient nog extra aandacht. De Ow brengt immers enkele nieuwe instrumenten met zich. Er moet dan ook goed worden gekeken naar de formulering van de instrumenten in deze kolom. Kan een programmatische aanpak op onderdelen ook een besluitkarakter hebben? En als het omgevingsplan is opgenomen in de vierde kolom, wordt daar dan ook de wijziging of herziening van dat plan onder verstaan?

Bij het formuleren van de vierde kolom dient ook te worden gekeken naar de rangorde van de verschillende besluiten die daarin worden genoemd. In de huidige C- en D-lijsten wordt bijvoorbeeld met de formulering 'of bij het ontbreken daarvan' een zekere rangorde aangebracht. Ook kan worden gedacht aan een formulering die jaren geleden in het Besluit m.e.r. 1994 werd gebruikt: 'het eerste, ruimtelijke besluit dat voorziet in ...' Een dergelijke formulering verzekert dat de m.e.r.-beoordeling wordt gedaan of het MER wordt gedaan bij het eerste besluit dat het project (voor een deel) mogelijk maakt. Daarmee wordt voorkomen dat al besluitvorming over een project heeft

plaatsgevonden, voorafgaand aan de m.e.r.-procedure. Hiermee kan de Nederlandse regelgeving meer in overeenstemming met het Europese recht worden gebracht.

Kan onder C onderdeel 1 een nadere toelichting gegeven worden op het begrip windturbinepark? Nu blijft onduidelijk of hieronder ook kleine windturbines, bijvoorbeeld op het dak van een gebouw kunnen vallen.

Onder A1, kolom 3 (Landbouw, bosbouw en aquacultuur) is onduidelijk wat bedoeld wordt met *andere dieren*. Graag een nadere toelichting om welke dieren het dan gaat.

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.1

Het taalgebruik is naar ons inzicht soms te eenvoudig. Er wordt bijvoorbeeld gesproken over de kosten van riolering en lantaarnpalen. Het kostenverhaal gaat over meer en complexere onderdelen dan deze voorzieningen. Wij begrijpen dat het doel is dat iedereen de wettekst moet kunnen begrijpen en stellen daarom voor dit in de inleiding duidelijker aan te geven. Het geheel wordt naar ons inzicht meer een populaire leeswijzer dan een toelichting.

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.2

- Er kan onhelderheid bestaan over twee verschillende situaties in geval van doorschuiven. Wanneer het om één perceel/eigenaar gaat, is doorschuiven simpel. Met het oog op situaties dat het om meerdere percelen/eigenaren gaat is de Toelichting nogal summier.
- In het blad Bouwrecht 2015 is een artikel geschreven over Nieuwe stijlen van gebiedsontwikkeling (E. van Baardewijk): De grondexploitatie-regeling en uitnodigingsplanologie in de OW. In par. 3.2 van dat artikel is aangegeven dat duidelijk moet zijn wanneer volgende eigenaren in bezwaar (en beroep) kunnen gaan: kan dat bij alle andere vergunningaanvragers in hetzelfde exploitatiegebied of kunnen zij dat alleen doen t.a.v. de exploitatieopzet (voor het hele exploitatiegebied) die gekoppeld is aan hun eigen vergunning?
- Zoals aangegeven bij het Omgevingsbesluit geeft de VNG de voorkeur aan de term 'doorschuiven' in plaats van 'fasering'. Daarnaast is er geen sprake van verschillende fasen. Er is maar één fase en die wordt verlegd. De toelichting wordt sterker als er voor gekozen zou worden om te werken met de bekende en uniforme begrippen (kosten en opbrengsten versus inkomsten en uitgaven).

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.3

- Hier wordt gezegd dat de rekensystematiek voor het bepalen van exploitatiebijdragen niet wordt voorgeschreven. Het hoeft niet op basis van gewogen eenheden, maar het mag ook door een op de locatie toegespitste rekensystematiek. De voorvraag gaat echter niet zozeer om een rekensystematiek, maar om een principe: dat van het draagkrachtbeginsel dat in de wetsgeschiedenis van de Grondexploitatie-wet een rol heeft gespeeld. Dat principe komt er op neer dat gronden met een hogere opbrengstpotentie meer bijdragen aan de grondexploitatiekosten dan gronden met een lagere opbrengstpotentie. Op zich redelijk, maar bij uitnodigingsplanologie waarin organische ontwikkeling wordt gestimuleerd kan dit voor problemen zorgen. Dit heeft overigens sterk te maken met de vraag hoe een gemeente kosten moet toerekenen als een bestemmingsplan gemengde bestemmingen bevat. In principe mag de

gemeente in een exploitatieplan dan kiezen voor een functie (binnen de mogelijke bestemmingen) die zij de meest realistische of de op dat moment meest gewenste invulling acht. En dan volgt daar een gewicht bij dat past bij die relatieve opbrengstpotentie. Maar het is ook mogelijk dat de gemeente niet kiest voor een functie, maar het open wil laten en een gemiddelde wil nemen van de opbrengsten van al die functies die binnen die gemengde bestemming passen. Momenteel is niet helder of dit mag. De VNG vindt dat de wetgever dit wel helder zou moeten maken.

- Het is goed dat er veel ambities over vereenvoudiging worden geuit. Er wordt echter vergeten dat een tekortplan toch kan zorgen voor grote opbrengsten aan kostenverhaal, waar naar ons inzicht een plicht op rust om te verhalen (Zie verder de opmerkingen bij artikel 6.4 tot en met 6.6).
- Fondsvorming: (in de BBV bestaat de term fondsvorming niet meer, er wordt gesproken over voorziening en bestemmingsreserve)
- 1) De p.m. post begrijpen wij niet. De huidige Wro maakt in het exploitatieplan feitelijk geen fondsvorming mogelijk. (amendement Irrgang artikel 6.13 lid 7 Wro?)
- 2) De opmerking dat nog wordt gezien of een specifieke regeling voor uitnodigingsplanologie is terecht. Het is cruciaal dat er aanvullende wettelijke tools komen voor kostenverhaal bij uitnodigingsplanologie. (Hiervoor verwijzen wij naar bijvoorbeeld het Essay over kostenverhaal bij organische gebiedsontwikkeling - Stadskwadraat/VD2 Advies - dat in opdracht van het Ministerie van IenM is opgemaakt).
- Wij vinden het van belang dat op de één of andere manier de huidige mogelijkheden (of beter geformuleerde/geclausuleerde mogelijkheden) te behouden rond fondsvorming of financiële bijdrage aan ruimtelijke ontwikkelingen. Hierbij wordt vooral ingezet op het kunnen voortzetten van mogelijkheden van de ruimte-voor-ruimteregelingen, rood-voor-groen-regelingen, etc.

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.4

In de OW is er van uitgegaan dat, als er geen kosten zijn van grondexploitatie, de plankosten dan ook niet verhaald zouden kunnen worden. In de botsproeven is daar sterk tegen geageerd. Gemeenten staan dan zwak in hun onderhandelingen over anterieure overeenkomsten in die gevallen waarin er alleen plankosten zijn. Het gevaar dreigt dan dat ze niet meewerken aan particuliere initiatieven om het risico maar te vermijden dat ze als gemeente voor de plankosten moeten opdraaien. In deze paragraaf wordt nu niets gezegd over een wijziging van de OW op dit punt (via Aanvullingswet of Invoeringswet). Wij zouden graag duidelijkheid willen op dit punt.

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.5

- Wijziging van terminologie: kostenverhaal in plaats van grondexploitatie. Het ministerie motiveert dat door liever niet langer te willen spreken over de fictie dat de gemeente de hele exploitatie doet. De VNG begrijpt een mogelijke verwarring rond de term 'grondexploitatie' hoewel dit nog nooit vanuit de gemeentelijke praktijk ingebracht is. Van belang is om aan te geven dat doelstelling binnenplanse verevening blijft. Het is echter niet eenvoudig om deze doelstelling te hanteren zonder die fictie te hanteren. In jurisprudentie is daarop aangesloten door te stellen dat het de gemeente is die leiding geeft aan de grondexploitatie. Dat is een niet onbelangrijk argument. Door uit te gaan van de fictie van artikel 12.6 OW is sprake van een fictieve grondexploitatie.

- Aanvullend willen wij nog opmerken dat de motivering voorbij gaat aan de rol van locatie-eisen. Het gebruik van locatie-eisen past niet binnen de term ‘kostenverhaal’. De huidige ‘grondexploitatiewet’ gaat over zowel kostenverhaal als locatie-eisen. Die tweeslag komt wel tot zijn recht wanneer de term ‘grondexploitatie’ gebruikt blijft worden.
- Organische gebiedsontwikkeling: Dit is voor gemeenten een cruciaal onderdeel dat nog niet is uitgewerkt. De Memorie van Toelichting van de OW maakt duidelijk dat het beleidsconcept van uitnodigingsplanologie belangrijk wordt gevonden. Het besef is er ook dat dit vraagt om een daarop aangepast kostenverhaalsinstrumentarium.
- Wijzigingen op een rij:
 - 1) De looptijd van 10 jaar is nooit een issue geweest bij het exploitatieplan. De Wro is er zelfs voor gewijzigd door daar geen looptijd meer op te nemen. Het knelpunt zit in het bestemmingsplan, i.r.t. artikel 3.1 Wro. Het is onjuist om dit toe te schrijven aan de methodiek van het kostenverhaal.
 - 2) Drie regelingen geïntegreerd tot 1 regeling. Deze omschrijving past in de afspraak tussen I&M en VNG dat de OW er niet aan in de weg mag staan dat met het kostenverhaal van bovenwijkse voorzieningen hetzelfde mogelijk is als nu voor de drie verschillende kostenverhaalmogelijkheden (bovenplanse verevening, bijdrage ruimtelijke ontwikkeling en bovenwijkse voorzieningen).
 - 3) Indien het mogelijk is om voor de berekeningswijze uit te gaan van een eenvoudiger model dan begrijpen wij deze keuze. Hierbij is het vooral van belang om te kijken naar de methodiek van inbrengwaarde. Het is van belang om aan te geven dat er een onderscheid is tussen ondergrond openbare ruimte en uitgeefbaar gebied. Openbare ruimte is een kostenpost van de grondexploitatie.
- Regelingen die niet worden aangepast: Gesteld wordt dat de kostensoortenlijst niet is aangepast. Het conceptbesluit laat iets anders zien.

Nota van Toelichting Ob, paragraaf 3.6.6

Effecten en doelbereik: Er bestaan veel vragen over de genoemde stellingen. Het zou goed zijn als dit nader wordt onderbouwd. Wij noemen bijvoorbeeld de ramingen van inbrengwaarden. Deze lokken mogelijk juridische procedures uit. Het wekt ook de suggestie dat er een alternatief zou zijn dat die procedures niet uitlokt. Wat is dan dat alternatief? Indien de kern blijft het creëren van een instrument voor het regelen van grondexploitatie en kostenverhaal per locatie, zijn berekeningen en berekeningsmethoden van kosten en opbrengsten per locatie niet te vermijden.

Besluit Kwaliteit Leefomgeving (BKL):

Artikel 2.13 Bkl

Wij stellen voor dat ook omgevingswaarden worden opgenomen voor grondwater, waarvan drinkwater gemaakt moet worden.

Artikelen 2.16 en 4.12 Bkl (omgevingswaarden oppervlaktewater)

Kunt u nationale omgevingswaarden opnemen voor nieuwe onbekende stoffen, omgevingswaarde “drinkwater onttrekking grondwater” en bodem? En kunnen deze afgestemd worden met normen in de Drinkwaterregelgeving?

Artikel 2.17 Bkl (afwijkingsmogelijkheden)

Artikel 2.17 lid 7 onder a. en b. geeft nu aan dat van de omgevingswaarde 'drinkwater onttrekking oppervlaktewater' kan worden afgeweken als een overschrijding van de norm te wijten is aan een buiten Nederland gelegen verontreinigingsbron. Deze bepaling is strijdig met de Kaderrichtlijn Water en met de zorgplicht voor de duurzame veiligstelling van de openbare drinkwatervoorziening. De normen voor oppervlaktewater waarvan drinkwater wordt gemaakt zijn resultaatsverplichtingen. Daarom moet het in art. 4.12 jo 2.16 niet 'rekening houden met' zijn, maar 'in acht nemen' omdat aan deze omgevingswaarden al voldaan moet zijn. In 2.16 staat dat aan deze omgevingswaarden moet zijn voldaan, dat is een resultaatsverplichting.

Artikel 3.17 Bkl

We zijn blij dat in artikel 3.17 gesproken wordt over het beperken van overstortingen vanuit het oogpunt van doelmatig beheer van het afvalwater. Dat doet recht aan de ingezette werkwijze dat gemeenten en waterschappen hun stelsels en systemen in samenhang zo beheren dat de maatschappelijke kosten zo laag mogelijk blijven.

Artikelen 3.21 en 3.22 Bkl (rangorde waterschaarste, nadere regels waterschaarste)

De rangorde waterschaarste moet ook bij grondwater gelden. In artikel 3.22 zou daarom de tekst "kan van overeenkomstige toepassing worden verklaard" moeten worden vervangen door "wordt van overeenkomstige toepassing verklaard."

Artikel 4.1. Bkl (regionaal waterprogramma)

Beschermingszones (beperkingengebied) voor oppervlaktewater moeten in het Bkl opgenomen worden om ongewenste functies beter te kunnen weren aan de voorkant in navolging van grondwaterbeschermingsgebieden waar met deze systematiek goede ervaringen zijn opgedaan.

Artikel 4.15a Bkl

Met betrekking tot het Actieplan geluid zijn nog diverse aspecten niet voldoende duidelijk:

- Hoe moet een Actieplan geluid worden ingepast in het omgevingsplan?
- Welke bronnen moeten worden meegenomen, of moet iedere gemeenten dit zelf bepalen?
- Wanneer is sprake van hinder of van ernstige hinder?

Artikel 4.15a lid 1 Bkl

Onduidelijk is hier hoe om te gaan met grensoverschrijdende gebieden. + verwijst naar artikel 3.6 eerste lid. Klopt deze verwijzing?

Artikel 4.15 a lid 1m Bkl

Hier staan verwijzingen naar de Wet Geluidhinder en Wet luchtvaart. Deze beide wetten komen toch te vervallen?

Artikel. 4.15a Bkl

Gaat het in dit lid om het actieplan van de gemeenten? Is het opstellen een verplichting en zo ja, waaruit blijkt dat?

Artikel 4.15b Bkl

Hoe moet omgegaan worden met landsgrensoverschrijdende gebieden?

Artikel 4.15c Bkl

Hier staat een verwijzing naar de Wet Milieubeheer. Blijft deze bestaan?

Artikel 5.2 Bkl

Dit artikel gaat veel verder dan de huidige regelgeving. Met deze formulering beslaat het nu alle ramptypen zoals die worden genoemd in de regionale risicoprofielen. Variërend van overstroming, branden en instorting gebouwen, verkeersongevallen, en incidenten met gevaarlijke stoffen, paniek en pandemieën. Dit geeft sterke overlap met het veiligheidsbeleidsplan (planfiguur uit Wet op de veiligheidsregio's). Gezien de reikwijdte van dit hoofdstuk (te weten: externe veiligheid) stellen wij voor de werking inperken tot de onderwerpen die hier relatie mee hebben, namelijk brand, ramp of crisis en de geneeskundige hulpverlening bij ongewone voorvallen met gevaarlijke stoffen.

Artikel 5.3 Bkl

Lid 1 van dit artikel is altijd van toepassing. Er is in het geheel geen relatie met externe veiligheid geformuleerd. Gevolg is dat ieder omgevingsplan ook buiten het invloed gebied van inrichtingen en transportassen een hoofdstuk externe veiligheid op moeten nemen.

Artikel 5.3a Bkl

Wij stellen voor een grenswaarde voor beperkt kwetsbare objecten in te voeren. De 10-6 contour is een richtwaarde. Onduidelijk is in hoeverre het mogelijk is binnen de 10-6 contour te bouwen, gelet op de definitie van een richtwaarde (een waarde die zoveel mogelijk moet zijn bereikt). Bij windturbines ten opzichte van beperkt kwetsbare functies een grenswaarde van 10-5 gesteld. Een stelsel van grens en richtwaarden voor beperkt kwetsbare objecten kan helpen bij het goed ruimtelijk ordenen.

Artikel 5.4 Bkl

In dit artikel wordt de risicoafstand van 10-6 benoemd als grenswaarde voor kwetsbare objecten. Onder lid 2 tot en met 4 is de wijze waarop deze afstand bepaald moet worden aangegeven. De berekeningsmethodiek en de risicoafstand gelden voor zowel zeer kwetsbare (zie art 5.6 lid 4) als kwetsbare objecten. Wij stellen voor om de titel te wijzigen in: plaatsgebonden risico (zeer)kwetsbare functies en laat 5.6 lid 4 vervallen.

Artikel 5.5. Bkl

Hier worden in acht te nemen grenswaarden genoemd (1/100.000 doden) die nu nog niet bekend zijn. Worden die gegeven in een ministeriële regeling of mogen de gemeenten deze berekenen? Dit laatste geeft natuurlijk meer flexibiliteit.

Artikel 5.6 Bkl

De hier geïntroduceerde waarden zijn effectafstanden, de titel suggereert afstanden gebaseerd op een risicobenadering. Wij doen de suggestie om de titel te wijzigen in "aanvullende effectafstanden zeer kwetsbare objecten".

Het artikel leidt in met name bij water tot extreme zones terwijl de kans op een incident (zoals blijkt uit het basisnet water) ver onder de oriëntatiewaarde ligt.

Dit artikel knelt potentieel het meest in vervoerssituaties (spoorvervoer) omdat hierbij functiemenging extreem is doorgevoerd. Treinen rijden immers door stadscentra. Het artikel is zo geformuleerd dat ook bij verwaarloosbare transport intensiteiten grote veiligheidszones in acht

moeten worden genomen. Er ontbreekt een drempelwaarde voor het transport van gevaarlijke goederen. Dit kan in transporthoeveelheid worden geformuleerd, zie aanpak plasbrand aandachtsgebied in basisnet.

Artikel 5.6 lid 1 Bkl

Er wordt een onverklaarbaar onderscheid gemaakt in warmtebelasting tussen brand, plasbrand fakkel en explosie. Waarom wordt dit onderscheid gemaakt terwijl alles op 35 kW/m² is? De gehanteerde warmtebelasting wordt bij plasbrand neergelegd op een 1% letaliteitsgrens, en bij een BLEVE scenario op de 10% letaliteitsgrens. Gaan we naar 10% letaliteit voor plasbrand wordt de hittebelasting 23 kW/m² met een afstand van 45 meter plasbrand weg en 35 meter plasbrand spoor (op basis van handreiking verantwoorde brandweer advisering). Voor zover de verschillen zijn gebaseerd op een incidentduur of op het onderscheid tussen brandbare vloeistoffen en brandbare gassen, verzoeken wij u om dit als zodanig te beschrijven.

Artikel 5.6 lid 2 Bkl

Er is nog geen duidelijkheid over de in te stellen zones. Als gemeenten kunnen we nog geen antwoord geven of dit een goed idee is. Een verkeerde keuze kan voor door transport zwaarbelaste gemeenten zeer negatief uitpakken voor de mogelijkheden om binnenstedelijk te ontwikkelen.

Artikel 5.6 lid 3 Bkl

Wij vragen om de effectafstanden voor basisnet en lokale en provinciale routes gelijk te trekken. De effectafstand wordt voor zover het voorval betreft een activiteit met complexe externe veiligheidsrisico's berekend volgens een bij een ministeriële regeling bepaalde methode. In Bijlage VIII Bkl, artikel 2 onder o worden provinciale en gemeentelijke routes aangemerkt als activiteiten met complexe veiligheidsrisico's de effectafstanden moeten worden berekend. De in lid 1 bedoelde effectafstanden zijn risico onafhankelijk en verschillen niet van die van het basisnet dat is aangemerkt als niet complex. Een aanpassing van lid 2 zou hierbij beter aansluiten: De risicoafstand wordt voor zover het voorval betreft een activiteit met externe veiligheidsrisico's evenals de onder bijlage VIII artikel 2 onder o aangeduide activiteit met complexe veiligheidsrisico's bepaald bij ministeriële regeling.

Artikel 5.6 lid 4 Bkl

Wij stellen voor lid 4 te schrappen en de titel van artikel 5.4 aan te passen overeenkomstig het eerdere voorstel (zie opmerking bij artikel 5.4). Dit artikel biedt de mogelijkheid (zonder enige beperking) om zeer kwetsbare functies binnen brandaandachtgebied of explosieaandachtgebied te o te delen. De betekenis hiervan is dat men zeer kwetsbare objecten tot zeer dicht tegen activiteiten met toxische stoffen kan plaatsen als brand en explosie aandachtsgebieden ontbreken.

Artikel 5.7 lid 1 Bkl

Wij vragen aandacht voor de formulering artikel 5.7 lid 1 Bkl. Ten eerste laat de formulering overschrijdingen van de Omgevingswet toe. Ten tweede is onduidelijk hoe de transparantie in de afweging geborgd wordt. De huidige formulering nodigt uit tot het impliciet besluiten tot aanleg van onveilige situaties.

Artikel 5.7 lid 2a Bkl

Er wordt voldaan aan het gestelde in lid 1 als de effectafstanden in artikel 5.6 in acht zijn genomen; Op basis van dit artikel blijft het toxisch scenario buiten beschouwing. Er zijn echter situaties denkbaar waarbij juist dit scenario bepalend is voor de hoogte van het groepsrisico.

Artikel 5.7 lid 2 b/c Bkl

Bouwen in brand- en explosie aandachtsgebieden is mogelijk als de kans per jaar op overlijden als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval met brand of met een explosie beperkt wordt tot ten hoogste:

- een op de honderdduizend per jaar dat tien of meer personen overlijden,
- een op de tien miljoen per jaar dat honderd of meer personen overlijden.

Wij hebben hierbij de volgende opmerkingen:

- voor transport wordt de norm met een factor 10 omlaag bijgesteld. Dit leidt vooral bij het basisnet spoor en weg tot een grote hoeveelheid nieuwe knelpunten.
- de fn curve wordt afgebroken bij 100 doden. Uit het voorschrift lees ik dat de kans op 101 tot 1000 doden net als de kans op 100 doden maximaal 10^{-7} mag zijn onder de oude regelgeving was er ook hier sprake van afnemende kans
- het toxisch scenario blijft volledig buiten beschouwing bij de bepaling van het "groepsrisico". er zijn echter situatie denkbaar waarbij toxische scenario's mede bepalend zijn voor de hoogte van het groepsrisico. Is dit voorschrift op deze wijze op geformuleerd omdat er geen toxisch aandachtsgebied is gedefinieerd? Het niet benoemen van een toxisch aandachtsgebied heeft echter niets van doen met de kans op overlijden maar alle met het treffen van maatregelen ter bevordering van de zelfredzaamheid. Deze maatregelen zijn altijd gelijk: ramen en deuren sluiten en naar de rampenzender luisteren aangevuld met afsluitbare luchtbehandeling. Dit kan met generieke maatregelen in de bouwregelgeving worden opgelost.
- onder de huidige regelgeving zijn overschrijdingen van de OW onder voorwaarden mogelijk. De formulering in lid 2c laat geen ruimte voor overschrijdingen terwijl lid 1 geformuleerd is als een richtwaarde en niet als een grenswaarde.

Artikel 5.7 lid 4 Bkl

De term "de effectafstand" is erg ruim. Er zijn verschillende effectafstanden. Wij nemen aan dat u hier bedoeld dat er een PAG zone rondom infrastructuur kan worden vastgesteld. Deze formulering lijkt op een verkapte ruimteclaim tot 4 kilometer vanaf de infrastructuur. Wij stellen voor om het artikel als volgt te wijzigen: Bij ministeriële regeling kan het gebied tussen het basisnet en de effectafstand voor brand overeenkomstig artikel 5.6 lid 1 onder a worden aangewezen als plasbrandaandachtsgebied.

Artikel 5.7 lid 5 Bkl

Waarom is in dit artikel een uitzondering voor LNG en propaan gemaakt?

Artikel 5.25 Bkl

Onduidelijk is of rekening is gehouden met de noodzaak tot verlagen van de achtergrondconcentraties. Is het nog mogelijk hier actie op te ondernemen?

In artikel 2.2 Bkl is geregeld dat een gemeente strengere eisen/omgevingswaarden kan stellen dan Europese of landelijke grenswaarden. Dat is zeker een verbetering.

Door de huidige formulering van 'kritische gebieden' zouden in andere grote delen van Nederland ruimtelijke plannen niet meer getoetst behoeven te worden aan luchtkwaliteit. Daarmee ontvalt ook de basis om voor die gebieden een monitoringstool in te vullen en hoeft er dus ook geen achtergrondconcentratie (zgn. GCN-kaarten) opgesteld te worden. De basis voor het landelijk meetnet luchtverontreiniging (LML) voor deze gebieden vervalt hiermee, met als motivering dat in deze gebieden de kans op overschrijdingen gering zijn geworden.

Dit gaat voorbij aan het feit dat er *onder* de grenswaarden ook gezondheidseffecten kunnen optreden. Diverse steden zijn bijvoorbeeld bezig met het formuleren van beleid op roet (EC) waarbij het hele proces (het opstellen van GCN-kaarten en het meten van emissiefactoren d.m.v. LML) noodzakelijk is.

Past deze regeling in de gesprekken die plaatsvinden over een nieuw luchtkwaliteitsbeleid, dat is gericht op een verdere verbetering van luchtkwaliteit (onder de huidige grenswaarden)? Het is niet helemaal duidelijk hoe dit overleg zich verhoudt tot de aanpassing(en) in de regelgeving, die juist lijken te zijn gericht op een 'soepeler' beleid.

Artikel 5.25 lid 2 Bkl

Onder de Ow blijft de onderbouwing d.m.v. de NIBM-grond van 3% mogelijk (artikel 5.25 lid 2 Bkl). Onder de huidige Wet luchtkwaliteit (hoofdstuk 5 Wet milieubeheer) werd de 1%-grens in de interim-periode (tussen inwerkingtreding van de Wet luchtkwaliteit en vaststelling van het NSL) onderbouwd door de (trendmatige) autonome ontwikkeling (verbetering).

De 3%-grens werd -en wordt nog steeds- onderbouwd met de compenserende maatregelen van het NSL. Gezien deze huidige relatie tussen het NSL en de NIBM-grens van 3%, zou ook ten behoeve van de onderbouwing van de NIBM-grond onder de Ow van een (gezamenlijke) programmatische aanpak behouden moeten blijven.

Artikel 5.28 Bkl

In de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 29 juli 2015 (201408339) is uitgesproken dat ter plaatse van een plattelandswoning sprake moet zijn van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

Uit de uitspraak kan worden afgeleid dat bij de beoordeling van het al dan niet verlenen van toestemming ten behoeve van een plattelandswoning, ook een beoordeling van het woon- en leefklimaat ter plaatse van de plattelandswoning moet plaatsvinden, waaronder tevens begrepen aspecten zoals geur, geluid en gewasbeschermingsmiddelen.

Is het gezien deze uitspraak niet beter om in de regeling voor plattelandswoningen op te nemen dat gericht moet worden op een aanvaardbaar woon- en leefklimaat, waarbij in principe (onderbouwd) van aspecten afgeweken mag worden, zolang aangetoond kan worden dat er sprake is van een

aanvaardbaar woon- en leefklimaat? Sturen op effecten in plaats van normering kan wellicht een oplossing bieden in dit dossier?

Artikel 5.46 Bkl

Dit artikel bepaalt dat in een omgevingsplan rekening wordt gehouden met het behoud van cultureel Erfgoed, met inbegrip van bekende of aantoonbaar te verwachten archeologische monumenten. Er wordt niet aangegeven hoe. Het is de vraag hoe daarbij wordt omgegaan met een verwijzing naar het BAL. Dit moet een medewerker toevallig weten, maar is nu niet logisch. Afdeling 10.2 BAL bepaald welke maatwerkregels in het omgevingsplan kunnen worden gesteld met het oog op het behoud van rijksmonumenten en voor beschermde monumenten. Afdeling 11.2 BAL bepaalt welke maatwerkregels in het omgevingsplan kunnen worden gesteld met het oog op het behoud van uitzonderlijke waarde van werelderfgoed. Onduidelijk is in welke gevallen deze maatwerkregels gelden, een rijksmonument is immers vergunningplichtig en gelet op beoordelingsregels (zie opmerking 8.21) wordt een dergelijke aanvraag niet getoetst aan het omgevingsplan.

Ook is in dit artikel onduidelijk dat ruimtelijke ordening een beheersinstrument wordt. In de systematiek is de opbouw te zien die bestaat uit vergunningvrij bouwen, toetsingskader voor vergunningplichtig bouwen en de verboden/geboden/zorgplicht. In zoverre is de systematiek duidelijk. In relatie tot de vraag of de samenhang met het omgevingsplan voldoende bescherming biedt, valt op dat de tekst van artikel 5.46 Bkl erg kort is. Alleen uit de verwijzing naar de Verdragen van Granada en van Valletta is te extraheren dat ruimtelijke ordening een beheersinstrument wordt. Het verdrag van Granada bevat bepalingen over inventarisatie, documentatie, bescherming en restauratie. Er is meer duidelijkheid nodig of alleen deze onderwerpen moeten worden geregeld, of dat meer geregeld moet worden (of juist minder)? Die voornoemde taken lijken verder te gaan dan alleen handhaving en vergunningverlening.

Daarnaast vragen wij om in de Nota van Toelichting enkele zaken te verduidelijken. Ten eerste wordt gevraagd op te nemen bij artikel 5.46 Bkl (derde alinea p. 101) "Voor de definitie van cultureel erfgoed in de wet zijn de definities van cultureel erfgoed, monument en archeologisch monument overgenomen uit artikel 1.1 van de Erfgoedwet, zoals die in werking is getreden op PM" en hieraan toe te voegen: "Hierbij wordt ook geacht rekening te houden met aantoonbare dan wel te verwachten bouwhistorische waarden." Ten tweede wordt gevraagd om meer duidelijkheid over de betekenis van de instructieregel. In de toelichting wordt aangegeven dat het bevoegd gezag een analyse naar de aanwezige waarden moet uitvoeren en de uitkomsten daarvan moet vertalen inclusief toereikend beschermingsregime. Daarna gaat de toelichting verder over het feit dat deze instructieregel 'open' is en het bevoegd gezag zelf mag bepalen hoe zwaar zij inzetten op het vertalen van erfgoedwaarden naar specifieke regels. Om vervolgens te benadrukken dat er een plicht ligt vanuit het verdrag van Granada. De toelichting is een 'moet - mag - moet toelichting' en daardoor is de precieze reikwijdte van deze instructieregel onvoldoende helder. De tekst over discretionair duidelijker verklaren naar: discretionair, maar passend bij de uitkomsten de analyse en de waarden van het erfgoed.

Artikel 5.49 Bkl

Wij verzoeken om aan dit artikel zeer kwetsbare objecten toe te voegen.

Artikel 5.52 Bkl (weging van het waterbelang in omgevingsplan)

Dit is wat voorheen de watertoets werd genoemd. De watertoets zou ook uitgevoerd moeten worden bij activiteiten die gevolgen hebben voor de veiligstelling van de duurzame openbare drinkwatervoorziening en het drinkwaterbedrijf dient hierbij te worden betrokken. Wij stellen voor het artikel uitbreiden met een nieuw lid 2, luidende: Drinkwaterbedrijven worden betrokken indien voorgenomen activiteiten potentiële gevolgen hebben voor de veiligstelling van de duurzame openbare drinkwatervoorziening.

Artikel. 6.5 Bkl

In het artikel wordt over regels gesproken, maar worden ook normen vastgelegd?

Artikel 6.14 Bkl

De verwijzing naar artikel 5.14 klopt niet.

Artikel 8.3 Bkl

De activiteit brandveilig gebruik is heel algemeen omschreven in artikel 8.3. Omdat er vooralsnog geen vergunningsplicht is gekoppeld aan deze activiteit kan het zelfs zo zijn dat dit artikel wordt geschrapt. Overwogen wordt om decentrale overheden eigen regels te laten bepalen. Dit zou dan teruggrijpen naar hoe het was voor het gebruiksbesluit dat vele gemeenten in Hoofdstuk 6 van hun gemeentelijke bouwverordening eigen regels konden stellen? Mag dit niveau hoger zijn dan het nieuwbouwniveau uit het Besluit bouwwerken in de leefomgeving?

Artikel 8.8 Bkl

Hier staat een verwijzing naar de Wet Milieubeheer. Blijft deze bestaan? En wat gebeurt er met de huidige grenswaarden uit de AMvB en vastgesteld geluidbeleid? Wordt een overgangperiode ingesteld?

Artikel 8.21 Bkl

Dit artikel geeft de beoordelingsregels aanvraag rijksmonumentenactiviteit. Hierin staat geen verwijzing naar toets aan het omgevingsplan. Dit, terwijl in het omgevingsplan als onderdeel van de regels voor bouwactiviteiten (en daaraan gekoppelde beleidsregels) ook eisen over redelijke eisen van welstand opgenomen kunnen worden. Ook kunnen in het omgevingsplan maatwerkregels zijn opgenomen voor rijksmonumenten (zie bullet hiervoor). Betekent dit dat voor de rijksmonumentactiviteit niet getoetst wordt aan de eisen over redelijke eisen van welstand of maatwerkregels monumenten in het omgevingsplan?

Artikel 8.27 Bkl

Volgens lid 1 wijzigt het bevoegd gezag, *voor zover noodzakelijk*, de vergunningvoorschriften, binnen vier jaar na de bekendmaking van nieuwe of herziene, voor de activiteit relevante BBT-conclusies.

Hoe (ruim of restrictief) moet '*voor zover noodzakelijk*' worden uitgelegd?

Is bij lid 2 '*voor zover noodzakelijk*' niet overbodig?

Bij lid 3 sub a Bkl staat: geen BBT-conclusies van toepassing zijn, maar belangrijke veranderingen in de beste beschikbare technieken een aanmerkelijke beperking van de emissies mogelijk maken. Kunt u verduidelijken waarom hier wordt gesproken van belangrijke veranderingen en wanneer een verandering belangrijk is.

Artikel 8.29 Bkl

De tekst bij lid 1 is niet onvolledig. Er is niet ingevuld in welke gevallen een vergunning kan worden ingetrokken of gewijzigd.

Artikel 9.4 Bkl

In het tweede lid wordt gesproken van: Bij het vaststellen van emissiegrenswaarden voor afvalwater³⁰² dat in een voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater wordt gebracht. In onze beleving zou dit vooral de indirecte lozingen van niet-huishoudelijk afvalwater op de riolering moeten betreffen. Houdt deze formulering in dat elke gemeente emissiegrenswaarden voor huishoudelijk afvalwater moet vaststellen?

Artikel 9.5 Bkl

Wij missen in dit artikel een belangrijke toevoeging. Voor de bescherming van bodem, grondwater en oppervlaktewater zouden in ieder geval vergunningvoorschriften opgenomen moeten worden met het oog op drinkwaterwinning. Met name het woord oppervlaktewater, maar ook “met het oog op de drinkwatervoorziening” zijn belangrijke toevoegingen. Ook regelt artikel 9.5 te weinig over trillingen, warmte of geluid. Gemeenten vrezen dat dit een onvolledige implementatie van artikel 14 RIE betekent.

Artikel 9.8 (technische maatregelen en gelijkwaardige parameters) Bkl

Bij lid 2 is het een aantal gemeenten niet duidelijk wat wordt bedoeld met ‘een gelijkwaardige bescherming van het milieu’? Gelijkwaardig aan wat? Bij lid 4 wordt gevraagd of, naast eerste lid aanhef en onder b, niet ook artikel 9.9 derde lid van overeenkomstige toepassing moet zijn?

Artikel 9.10 (afwijkende geldingsduur voorschriften)

Is bij lid 2 de tekst ‘als zij commercieel zou worden ontwikkeld’ objectief en is ‘kan opleveren’ niet te zacht? Als alternatief stellen wij voor: nieuwe, technisch en commercieel nog te ontwikkelen techniek, waarvan het aannemelijk is dat die hetzij een hoger algemeen beschermingsniveau voor het milieu, hetzij grotere kostenbesparingen met ten minste hetzelfde beschermingsniveau voor het milieu, zal opleveren dan de voor de die activiteit bestaande best beschikbare technieken.

Artikel 11.3 Bkl

Bij het werelderfgoed is het nog onduidelijk wat de bestuurlijke afwegingsruimte is. Onder artikel 11.5 BAL staat dat hier nog nader naar gekeken wordt. Maar wij merken op dat bij artikel 11.3 Bkl in de kop staat ‘bevoegd gezag Onze Minister’ terwijl in de tekst er onder staat dat het college bevoegd gezag is. De toelichting op hoofdstuk 11 (activiteiten die het werelderfgoed betreffen) is nog relatief leeg en daarom kunnen we hier geen mening over vormen.

De regels aangaande het Unesco-werelderfgoed raken Nijmegen in zoverre het de Limes betreft. Welke instructieregels daaraan zullen worden verbonden is echter nog onduidelijk. In hoeverre dat de lokale autonomie gaat beperken is daarmee ook nog niet helder. Nieuw is ook de eis dat archeologische verwachtingen aantoonbaar moeten zijn. Op zich is dat een redelijke eis, maar in de Nota van Toelichting zou mogen worden ingegaan op de manier waarop die aantoonbaarheid geleverd kan worden. Het verschil tussen een aantoonbare verwachting en een bewijs is minimaal, en bewijs kan in archeologie op voorhand nu eenmaal zelden geleverd worden.

Aangaande de bescherming van archeologisch erfgoed zou het mogelijk moeten zijn lokaal een uitzondering te maken op de oppervlaktegrenzen voor vergunningvrij bouwen. Met name in stadskernen met een hoge archeologische waarde kan door vergunningvrij bouwen over langere termijn sluipenderwijs een groot gedeelte van het archeologisch erfgoed ongezien verdwijnen. In Hoofdstuk 10 van het BAL worden algemene regels gegeven voor activiteiten die het cultureel erfgoed betreffen. Deze zijn uitsluitend voor Rijksmonumenten. Het zou goed zijn om die regels ook toepasselijk te laten zijn op gemeentelijke monumenten en archeologie, of in elk geval de mogelijkheid te scheppen om dat op lokaal niveau mogelijk te maken.

Artikel 11. 3 Bkl lid 1

Wie beheert het landelijke register? Kan iedereen het landelijk register raadplegen?

Artikel 11.3 lid 2 Bkl

Kunnen de begrippen 'openbare wegen en vaarwegen' verruimd worden? Want ook in andere openbare gebieden dan alleen openbare wegen kunnen zich activiteiten met een externe veiligheidsrisico voordoen. Denk bijvoorbeeld aan (hoge druk) gasleidingen in openbaar groen, bij sportaccommodaties en op braakliggende terreinen.

Artikel 11.26 Bkl

Hoe wordt omgegaan met informatie verstrekking van vliegvelden? Nu wordt deze informatie niet verstrekt door de beheerder (defensie).

Artikel 11.30 Bkl

Onduidelijk is wat onder een belangrijke ontwikkeling gezien moet worden.

Ongenummerd Bkl

Naast de bovenstaande opmerkingen hebben wij nog enkele andere opmerkingen bij het Bkl:

- Een aantal afkortingen is niet omschreven, bijvoorbeeld LNG, ADR, PER.
- De regelgeving over luchthavens is zeer verspreid terug te vinden in verschillende wetten en regels (Barro, Rarro, de Luchtvaartwet, Luchthavenbesluit en andere regelingen). In al die wetten en regels wordt naar elkaar verwezen. De Ow biedt de kans één eenvoudig vindbaar systeem opzetten. De vraag rijst daarbij hoe de aanwijzing in het Luchthavenbesluit en de geluidsruiimte die daarbij is gecreëerd zich verhoudt of vertaald moet worden naar de regeling in het Omgevingsplan. En ook wie de financiële verplichtingen draagt van de uitvoeringsregeling met betrekking tot de geluidsmaatregelen.
- In hoofdstuk 11 ontbreken de gemeentelijke monumenten. Het is onduidelijk is of de gemeente hierover zelf bepalingen moet opnemen in het omgevingsplan.

Bijlage 1, Bkl

Er zijn begripsomschrijvingen opgenomen van een aanbouw, een aangebouwd bijbehorend bouwwerk, een vrijstaand bijbehorend bouwwerk en van een tijdelijk bouwwerk. Wat ontbreekt, is een begripsomschrijving van een hoofdgebouw, zoals opgenomen in bijlage 1 Ob.

Bijlage 1 Bkl, artikel 1.1

Kan bij de opsomming van geluidgevoelige objecten de plattelandswoning niet toegevoegd worden? Is een uitgebreidere toelichting op de categorieën mogelijk?

Bijlagen I en VII, Bkl

Elke wettelijk kader voor de omgevingswaarden als geluid, externe veiligheid, lucht etc. heeft nu een eigen groep 'gevoelige' functies. Zo zijn er geluidgevoelige functies, kwetsbare objecten, beperkt kwetsbare objecten etc. In de nieuwe AMvB's wordt er zelfs onderscheid gemaakt in 'beperkt kwetsbare', 'kwetsbare' en 'zeer kwetsbare objecten'. Het wordt er allemaal niet eenvoudiger op. In het kader van vereenvoudiging willen wij dan ook voorstellen om als uitgangspunt voor alle milieuaspecten (dus geluid, EV, Lucht etc.) onderscheid te maken in twee groepen. Bijvoorbeeld 'milieugevoelige' en 'licht milieugevoelige'. Per milieuaspect kunnen dan voor deze groepen (of een of meerder functies uit die groepen) regels worden gesteld.

Bijlage 7 Bkl, artikel 1

Wij merken op dat bedrijfsgebouwen zijn niet genoemd en stellen voor om bedrijfsgebouwen altijd als beperkt kwetsbaar te kenmerken ongeacht het oppervlak.

Bijlage 7 Bkl, artikel 1a

Wij stellen voor om geen uitzondering te maken voor studenten woningen. De zin "Studentenhuisvesting beperkt kwetsbaar bij minder dan 2 per hectare." laat ruimte voor interpretatie twee studentenflats van 10 hoog kunnen met dit artikel aangemerkt worden als beperkt kwetsbaar. Dit is waarschijnlijk niet de bedoeling

Bijlage 7 Bkl, artikel 1b

Wij merken op dat de aanwijzing van recreatiewoning als altijd beperkt kwetsbaar zich slecht verhoudt met artikel 2 e verblijfsrecreatie met meer dan 50 personen (verblijfsrecreatie is onder meer een verzameling van meerdere recreatiewoningen). Wij stellen voor om recreatiewoningen onder 1a te plaatsen

Bijlage 7 Bkl, artikel 1c

Onderwijs voor meerderjarigen altijd beperkt kwetsbaar. Geldt dit ook bij zeer grote instellingen? Dit is waarschijnlijk niet de bedoeling. Wij stellen voor om een oppervlakte criterium toevoegen: kleiner dan 1500 m²

Bijlage 7 Bkl, artikel 3a

Wij verzoeken het begrip gezondheidszorg zodanig te definiëren dat huisartsen- en tandartsenpraktijken en praktijken voor fysiotherapie buiten de definitie vallen. Gezondheidszorg is een heel ruim begrip. Het criterium voor zeer kwetsbaar is toch zelfredzaamheid. Bezoekers van genoemde voorbeelden zijn zelfredzaam en zouden hier niet onder hoeven vallen. Daarentegen missen wij hier het zorghotel.

Bijlage 8 Bkl, algemeen

Sinds de jaren 70 van de vorige eeuw werken we in Nederland met SI-eenheden. Wij verzoeken om eenheden genoemd in dit artikel hierop aanpassen

Bijlage 8 Bkl, lid 1 g

In dit artikel staat: het afleveren van vloeibare brandstof en gecomprimeerd gas. Wordt hier uitsluitend de combinatie bedoeld of moet hier staan vloeibare brandstof en/of gecomprimeerd aardgas

Bijlage 8 Bkl, lid 1i en j

Wat is de externe veiligheid relevantie van deze bodembedreigende stoffen?

Bijlage 8 Bkl, artikel 2

Moet hier ook niet het aanwezig hebben van een koel- of vriesinstallatie met een inhoud van meer dan 1.500 kg en minder dan 10.000 kg ammoniak, waarvan de diameter van de vloeistofleiding naar de verdamper 80 DN of meer bedraagt. In tegenstelling die genoemd in artikel 1c

Bijlage 8 Bkl, artikel 2c

De lijst met emplacements is achterhaald. Zie project risicobeleid emplacements

Bijlage 8 Bkl, artikel 2o

Waarom worden lokale en regionale routes voor gevaarlijke stoffen als complex aangegeven? Deze zijn niet complexer dan basisnet wegen. Het verschil is echter dat er veel minder gevaarlijke stoffen over getransporteerd worden

Nota van toelichting Bkl

Bij de nota van toelichting hebben wij de volgende opmerkingen:

- paragraaf 1.2 instructieregels voor programma's voor grondwater, natuur, water, zwemwater, luchtkwaliteit, geluid en overstromingsrisico's (artikel 2.26) – wordt hier niet verwezen naar een verkeerd artikel?
- Pagina 44/45: Geen bescherming van bepaalde objecten met functionele binding: Is dit gezien recente jurisprudentie mogelijk?
- Pagina 73: Actieplannen omgevingslawaa: De artikelen 3.6, 3.8 en 3.9 stellen ter uitvoering van artikel 8 van de richtlijn omgevingslawaa actieplannen verplicht voor belangrijke verkeersinfrastructuur en agglomeraties. Welke artikelen in deze zin worden bedoeld?
- Pagina 74: reikwijdte actieplannen geluid: onduidelijk wat gedaan moet worden met grensoverschrijdende gebieden.

Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL):

Artikel 2.9 en 2.10 BAL

Geregeld is dat geen maatwerkregels of -voorschriften gesteld mogen worden voor meet- en rekenmethoden. Dit betekent voor geluid dat het ook niet mogelijk is om dB(C) voor te schrijven. Dit maakt het moeilijker om overlast van lage tonen te bestrijden. In sommige gevallen is het wenselijk om af te mogen wijken van meet- en rekenmethoden om eenvoudig en eenduidig te kunnen handhaven. Bijvoorbeeld als een meting niet kan slagen via de gebruikelijke meetmethode dat gezocht kan worden naar een meetmethode die wel objectief kan vaststellen of voldaan wordt aan de geluidsnormen.

Hoofdstuk 3 BAL

Wij hebben de volgende meer algemene opmerkingen bij hoofdstuk 3:

- In hoofdstuk 3 zijn een aantal artikelen opgenomen die op de melding betrekking hebben en die in elke paragraaf worden herhaald. Wellicht is éénmaal met verwijzing doelmatiger.
- Enkele gemeenten vragen om in hoofdstuk 3 de bedrijf categorieën, waar mogelijk, meer op alfabetische volgorde zetten om het zoekgemak te bevorderen.

- De verdeling in hoofdstuk 3 is helemaal niet duidelijk. Waarom is er bijvoorbeeld een afdeling 3.3 Industrie (waaronder 3.3.8 Industrie algemeen), maar worden diverse zaken daarvan uitgezonderd, zoals afdeling 3.2 Energie-industrie? Waarom is gekozen voor aparte paragrafen als het gaat om paragraaf 3.2.5 Windturbinepark¹, die op één of meer windturbines betrekking heeft, en de gereserveerde paragraaf 3.11.2 Windturbine? Waarom de term 'horeca' in afdeling 3.8 Horeca, sport en recreatie, terwijl het in die afdeling niet gaat over hotels, restaurants en cafés e.d.? Welke regels gelden voor bedrijfsafvalwaterzuiveringen die nu een zelfstandige inrichting vormen?
- In het BAL betreffen de hoofdstukken qua titels de milieubelastende activiteiten en lozingsactiviteiten. In de hoofdstukken zijn echter ook wateronttrekkingsactiviteiten en wateractiviteiten opgenomen. Hiermee wordt de systematiek uit de Omgevingswet losgelaten, waarin wateronttrekkingsactiviteiten een losse categorie zijn. Wij vragen de categorieën consistent te gebruiken.

Artikel 3.16 BAL

In dit artikel staat 'rotordiameter van minder dan 2 m', maar dat zou 'rotordiameter van meer dan 2 m' moeten zijn.

Artikel 3.35 BAL

Twee verwijzingen kloppen niet. Lid 1 i klopt niet want stuifgevoelige stoffen staan in paragraaf 4.107. Het laden en lossen van schepen staat in paragraaf 4.110 en niet in 4.111.

Hoofdstuk 3.4 BAL

De definitie voor verwerken bedrijfsafvalstoffen is onvoldoende uitgebreid. Wij adviseren in plaats van verwerken op te nemen: opslaan, overslaan, samenvoegen van afvalstoffen buiten de inrichting afkomstig.

Paragraaf 3.4.4 BAL

Wij adviseren om de omschrijving van kringloopbedrijf te wijzigen zodat minder sprake is van een handel in tweedehandsgoederen dan een afvalbedrijf.

Artikel 3.89 BAL

Voor veehouderij kloppen de verwijzingen niet voor de activiteiten in hoofdstuk 3 naar hoofdstuk 4, paragrafen 4.58 en 4.61 niet.

Artikel 3.91 BAL

Bij art. 3.91 staat dat de paragraaf van toepassing is op het telen van land- en tuinbouwgewassen in kassen. Waarom is in artikel 3.91 de beperking land- en tuinbouw(gewassen) toegevoegd? Ter vergelijking: in het Activiteitenbesluit staat het telen van gewassen in kassen.

Artikel 3.92 BAL

In artikel 3.92 over de aanwijzing van activiteiten en modules voor glastuinbouw ontbreekt de verwijzing naar paragraaf 4.75 Hemelwaterafvoersysteem van kassen.

Artikel 3.140 BAL

¹ Overigens is bij één windturbine geen sprake van een windturbinepark.

Er dient nog goed gekeken te worden naar de verwijzingen. Bij brandstoffenhandel kloppen de verwijzingen naar paragraaf 107 en 110 niet. Horen paragraaf 4.36 en 4.37 hier niet bij?

Afdeling 3.11 BAL

Voor de bedoeling van de afdeling Overige bedrijvigheid is meer toelichting nodig. Het is niet helder dat afdeling 3.11 met paragrafen over overige bedrijvigheid als bijvoorbeeld opslag van gevaarlijke stoffen van toepassing is naast de eerdere afdelingen met specifieke bedrijfstak gerichte richtingaanwijzers. De paragrafen bestemd voor stook- en koelinstallaties zijn nog niet verder ingevuld. Worden de huidige (keurings-) eisen uit Activiteitenbesluit en Activiteitenregeling overgenomen?

Artikel 3.187 BAL

Het lijkt dat bedoeld wordt dat GS bevoegd gezag wordt voor zowel open als gesloten bodemenergiesystemen. Dit zou een grote verandering zijn voor wat betreft gesloten systemen, die nu vooral bij de gemeenten liggen. Wij adviseren dit nader toe te lichten.

Paragraaf 4.3 BAL

Wij adviseren in deze paragraaf een meetplicht op te nemen.

Artikel 4.81 BAL

Voorgeschreven wordt een 'geschikte filterende afscheider'. Deze term is voor meerderlei uitleg vatbaar. Wij adviseren dit nader te duiden.

Artikel 4.96 BAL

De voorkeursroute van lozing van spoelwater van betonmortelinstallaties is op het oppervlaktewater of het schoonwaterriool. In het artikel is middels het tweede lid opgenomen dat eventueel geloosd kan worden op het vuilwaterriool. Gezien de mogelijke negatieve consequenties voor doorstroombaarheid van de riolen (schoon- én vuilwater) en de werking van de zuivering zien wij graag dat een dergelijke lozing gemeld wordt bij het bevoegd gezag, bij de melding voor het maken van betonmortel.

Artikel 4.149 BAL

Het is onduidelijk wat bedoeld wordt met de term 'optimale afzuiging'. Wij adviseren dit nader te duiden.

Artikel 4.288 BAL

Voorgeschreven wordt een 'geschikt filter'. Wij adviseren dit nader te duiden om de handhaafbaarheid te vergroten.

Artikel 4.358 lid 1 BAL

Het is onduidelijk wat bedoeld wordt met de term 'binnen een zo kort mogelijke tijd'. Dit is niet controleerbaar. Wij adviseren dit nader te duiden.

Paragraaf 4.34 BAL

Komen er bij kleinschalig tanken van het BAL voorschriften voor mobiele installaties en inpandig tanken, of is de verwijzing naar de PGS 30 voldoende?

Wij constateren dat in het Bal bij geen enkele agrarische activiteit wordt verwezen naar het bodemonderzoek in afdeling 5.1.1, met uitzondering van kleinschalig tanken.

Artikel. 4.530 BAL

Bij dit artikel hebben wij de volgende vragen en opmerkingen:

- Er is sprake van onduidelijk eisen. Moet een baan van 150 m lengte nu worden voorzien van een betonnen of stalen overkapping? Wij adviseren dit te verduidelijken
- Er geen norm voor type beton of staal opgenomen, daar zitten nogal wat (kwaliteits)verschillen tussen. Wij adviseren dit aan te passen.
- Vurenhout is niet wenselijk. Dit is soms na 1 of 2 treffers al kapot geschoten. Wij adviseren cementvezelplaat te verplichten.
- Het is onduidelijk wat bedoeld wordt met afscherming aan de zijkant aansluitend op de kogelvanger. Is dit bedoeld voor de gehele lengte van de schietbaan? Wij adviseren dit te verduidelijken.
- De tabel 4.530 schiet zijn doel voorbij. De opgenomen eisen maken van een buitenschietbaan weer een binnenschietbaan, namelijk betonnen afscherming aan bovenzijde en zijkanten. Wij adviseren dit aan te passen.

Artikel 4.535 BAL

In het artikel 4.535 (over transport en aanmaken van gewasbestrijdingsmiddelen, biociden en bladmeststoffen op bedrijfslocatie) wordt geregeld dat het afvalwater van het reinigen van lege verpakkingen moet worden hergebruikt en afvalwater van andere reinigingswerkzaamheden niet mag worden geloosd. Wie is hier nu bevoegd gezag? Hangt dat af van de lozings situatie op het bedrijf (riool of oppervlaktewater)? Of is gemeente bevoegd gezag?

Paragraaf 4.59 BAL

Kunt u bij paragraaf 4.59 Aanmaken op een perceel toelichten waarom de afstand van 2 meter tot een oppervlaktewaterlichaam geschrapd is?

Artikel 4.545 BAL

In artikel 4.545 wordt gesteld dat met het oog op het doelmatig beheer van afvalwater afkomstig van het behandelen van gewassen met gewasbeschermingsmiddelen in dompelbaden of douche installaties niet mag worden geloosd. Wat moet de ondernemer er mee doen? Er wordt niets gezegd over hergebruik of verspreiden over het gewas.

Paragrafen 4.65 en 4.66 BAL

Wij vragen om het volgende de paragrafen 4.65 en 4.66 te verduidelijken: Paragraaf 4.65 van het BAL gaat over spoelen van biologisch geteelde gewassen en paragraaf 4.66 over sorteren van biologisch geteeld fruit. Als in par. 4.66 inderdaad alleen biologisch geteeld fruit wordt bedoeld, ontbreekt een paragraaf over sorteren van biologisch geteelde groenten. Als in paragraaf 4.66 biologisch geteelde gewassen worden bedoeld, is de term 'biologisch geteeld fruit' in die paragraaf onjuist.

Artikel 4.577 BAL

Wij adviseren artikel 4.577 van het BAL aan te passen voor biologisch geteeld fruit. Het is niet logisch voor biologisch geteeld fruit te vereisen dat water gebruikt voor het sorteren geloosd moet worden via een waterzuivering voor bestrijdingsmiddelen.

Artikel 4.584 BAL

Dit artikel stelt dat de paragraaf van toepassing is op het toepassen van assimilatiebelichting in een kas. Ik mis de definitie van assimilatiebelichting. Deze is vernieuwd met inwerkingtreding van het Activiteitenbesluit (assimilatiebelichting is de kunstmatige belichting van gewassen om het groei- en bloeiproces te bevorderen). Als we deze definitie nu weer loslaten, belanden we in dezelfde discussie als een paar jaar geleden. Wij verzoeken u om deze toe te voegen.

Paragrafen 4.69 tot en met 4.71 BAL

De naamgeving van enkele paragrafen is niet uniform en de volgorde van enkele paragrafen is niet logisch ingedeeld. Die bemoeilijkt het doorzoeken van het BAL. Zo gaan de paragrafen 4.69 en 4.70 gaan over substraatteelt buiten op een niet en een wel doorlatende ondergrond, terwijl paragraaf 4.71 het heeft over drainwater bij substraatteelt in een kas, zonder daarbij over de soort ondergrond (wel/niet doorlatend) te spreken. De paragrafen 4.69 tot en met 4.71 gaan over substraatteelt, terwijl het opslaan van substraatmateriaal pas in paragraaf 4.86 staat tussen diverse paragrafen over het houden van landbouwhuisdieren.

Artikel 4.589 BAL

Dit artikel over (substraatteelt in de open lucht op een niet doorlatende ondergrond stelt dat, als sprake is van overtollig water van aardbeienplanten op trayvelden, het resterende overtollige hemelwater kan worden geloosd in een oppervlaktewaterlichaam. Waar komt deze bepaling over de aardbeienplanten op trayvelden vandaan en wat is de reden dat dit apart is toegevoegd? Dat is in de huidige situatie niet apart geregeld. En wat is de bedoeling van lid 3 onder b? Dit is nieuw. Wij missen hiervoor de onderbouwing.

Artikel 4.595 BAL

In dit artikel over de route voor het lozen van afvalwater mist de toevoeging “overtollig” bij drainwater. Kan de gemeente met maatwerkvoorschriften op basis van de zorgplicht eisen kan stellen aan een buffer, de hoeveelheid te lozen afvalwater etc. ?

Paragraaf 4.72 BAL

Paragraaf 4.72 heeft als titel “drainwater bij open teelt in een kas”. Dit moet waarschijnlijk gewijzigd worden in grondteelt in een kas. Open teelt vindt niet plaats in een kas.

Artikel 4.600 BAL

In artikel 4.600 staat een nieuwe definitie: “De teelt van gewassen op materiaal dat in verbinding staat met de ondergrond in een kas”. Wat zijn de consequenties van het aanpassen van deze definitie? Hoeveel meer grondteeltbedrijven krijgen we hierdoor?

Artikel 4.601 BAL

Wij adviseren om de tabel bij artikel 4.601 in par. 4.72 BAL voor groenten aan te vullen. Voor groenten staan nu geen hoeveelheden meststof ingevuld.

Artikel 4.604 BAL

In artikel 4.604 lid 1 en in de kop van § 4.72 BAL staat drainwater. Wordt hier bedoeld drainagewater?

Paragraaf 4.73 BAL

Bij paragraaf 4.73 van het BAL adviseren wij om het volgende te verduidelijken: Condenswater aan de binnenzijde van de kas verzamelt niet alleen via condensgootjes. Er is ook een systeem met kokergoten.

Artikel 4.609 BAL

In paragraaf 4.74 Reinigen van kassen bij artikel 4.609 onder a ontbreekt de bepaling dat er geen visuele verontreiniging mag zijn.

Artikel 4.612 BAL

Wij adviseren de bepaling in lid 2 onder b te verduidelijken. Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld te regelen en daardoor niet handhaafbaar.

Artikelen 4.570 en 4.575 BAL

In het BAL staat in § 4.65 (spoelen biologisch geteelde gewassen) en § 4.66 (Sorteren biologisch geteeld fruit) in artikelen 4.570 en 4.575 als lozingsroute eerst het verspreiden over de bodem, daarna het vuilwaterriool en pas dan het oppervlaktewater. Kunnen de routes vuilwaterriool en oppervlaktewater niet beter omgedraaid worden?

Paragraaf 4.76 BAL

Wij adviseren op te nemen dat vereist wordt dat spoelwater van watergeefsystemen (substraatunits) via waterzuivering moeten worden geloosd (verwijdering bestrijdingsmiddelen). N.B. dit is geen drainwater of drainagewater. Zandfilters worden teruggespoeld om dichtslaan te voorkomen. Het afvalwater bevat een gedeelte drainwater en dus ook bestrijdingsmiddelen.

Paragraaf 4.77 BAL

Bij het telen in een gebouw worden ook bestrijdingsmiddelen toegepast. Wij adviseren te regelen dat te lozen water via een waterzuivering moet worden geloosd.

Artikel 4.617 BAL

Kan in dit artikel worden verduidelijkt dat (waarschijnlijk) bedoeld wordt om het proceswater gelijkmatig te verspreiden over de onverharde bodem buiten het gebouw? Het artikel gaat over het lozen proceswater bij telen van gewassen op watercultuur in een gebouw, uitgezonderd gewassen in een kas. In het artikel staat dat het te lozen water over de onverharde bodem verspreid moet worden, maar in de meeste gebouwen zal geen sprake zijn van een onverharde bodem.

Artikel 4.630 BAL

Deze dieraantallen wijken af ten opzichte van de dieraantallen genoemd in Artikel 3.5.1. Ook hier wordt gesproken over 500 kippen. In dichtbevolkt gebied geven een klein aantal kippen al (geur) overlast

Onder e wordt gesproken over vijf of meer paarden, in tegenstelling tot artikel 3.87 waar paarden niet genoemd zijn. Wij adviseren beide artikelen met elkaar in overeenstemming te brengen,

bijvoorbeeld door in artikel 3.87 ook paarden te noemen en het genoemde aantal van vijf te blijven hanteren.

Artikel 4.632, lid 1a BAL

Dieraantallen worden alleen geregistreerd indien zij op stal staan. Het is onduidelijk of, mochten zij op de laatste dag van de maand niet op stal staan, wel of niet moeten worden geregistreerd. Wij adviseren dit te verduidelijken.

Artikel 4.636 BAL

Afvalwater moet gelijkmatig verspreiden worden over de bodem. Het is logisch dat dit eerst wordt opgeslagen in een gierkelder. Is dit afgestemd met de NVWA gelet het feit dat sprake is van het mengen van afvalstoffen? Wij adviseren te overwegen of een olie/slib afscheider gewenst is bij een wasplaats voor veetransport.

Artikel 4.638 BAL

Ook hier is sprake van het mengen van afvalstoffen indien spoelwater in de gierkelder wordt opgeslagen. Is dit afgestemd met de NVWA?

Artikel 4.646 lid 2 BAL

Er staat nu alleen dat de vloeistoffen worden opgeslagen. Wij adviseren net als onder de huidige regels voor te schrijven dat deze voorziening uitgevoerd moet zijn conform BRL 2342.

Artikel 4.647 BAL

Nu is met maatwerk nog mogelijk vrijkomende vloeistoffen van een mestplaat op het vuilwater riool te lozen. Wij adviseren dit in stand te laten.

Artikel 4.699 BAL

De voorkeursroute voor lozing van afvalwater van uitlogende stoffen is op het vuilwaterriool. In het tweede lid wordt aangegeven dat indien lozing op het vuilwaterriool niet mogelijk is ook lozing op het oppervlaktewater of in de bodem mogelijk is. In verband met de (grond-)waterkwaliteit is het wenselijk dat het bevoegd gezag hier een melding van ontvangt.

Artikel 4.585 BAL

Wordt in het Bal de definitie van donkerteperiode nog aangepast? Deze periode zou stapsgewijs uitgefaseerd worden. Donkerteperiode wordt genoemd in artikel 4.585 van het Bal.

Artikel 4.725 BAL

Bij dit artikel hebben wij de volgende opmerkingen:

- De formulering 'in iedere periode van vijf jaar' is niet duidelijk. Wordt hier bedoeld 'over een periode van vijf jaar' of 'eenmaal per vijf jaar'? Wij adviseren dit duidelijker aan te geven.
- Voor wat betreft de hoeveelheid warmte wordt in huidige regelgeving een eenheid gegeven (Mwh). Dit ontbreekt nu. Wij adviseren om dit wel weer toe te voegen, zodat uniform wordt gerapporteerd.
- Er wordt standaard een warmteoverschot toegestaan (hoeveelheid nog PM), dit is totaal tegen de huidige lijn in en wat ons betreft onwenselijk. Wij adviseren om de huidige lijn te continueren door in principe geen warmteoverschot toe te staan, maar met de mogelijkheid in afwijking een warmteoverschot toe te staan.

- Er wordt standaard een koudeoverschot toegestaan, maar wel met een beperking (hoeveelheid nog PM). Wij adviseren om dit te doen volgens de huidige systematiek (geen limiet koudeoverschot, met een mogelijkheid voor het bevoegd gezag alsnog een limiet in te stellen).

Artikel 4.728 BAL

Er wordt gesproken over een nauwkeurigheid van ten minste 5%. Dit betreft waarschijnlijk een verschrijving. Wij adviseren de tekst aan te passen naar een nauwkeurigheid van ten minste 95% of een meetafwijking van maximaal 5%.

Paragraaf 4.115 BAL

Voor paragraaf 4.115 over open bodemenergiesystemen wordt geadviseerd kritisch te kijken of het gebruik van de woorden open en gesloten wel juist is.

Hoofdstuk 5 BAL

Onder paragraaf 5.1 is alleen het bodemonderzoek opgenomen. Een luchtkwaliteitsonderzoek, geuronderzoek, akoestisch en trillingsonderzoek ontbreken. In hoofdstuk 4 van het Bal ontbreken de geur- en geluidsnormen. Indien deze normen in het omgevingsplan komen, dan moet er wel een onderzoek plaatsvinden. Zo niet dan zullen normen in het Bal moeten komen. In het belang van het beschermen van het milieu adviseren wij om het vragen van een luchtkwaliteitsonderzoek, geuronderzoek en akoestisch onderzoek mogelijk te maken.

Artikel 5.4 BAL

In lid 5 van dit artikel staat twee maal NEN 5740. Waarschijnlijk moet één van de twee NEN 5707 zijn.

Artikel 5.5 BAL

In lid 3 van dit artikel staat dat het rapport wordt opgesteld door een persoon of instelling die daarvoor over een erkenning beschikt als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit. Een dergelijke erkenning bestaat momenteel niet (alleen voor het bemonsteren en analyseren).

Artikel 5.6 BAL

In lid 3 van dit artikel staat dat herstel plaatsvindt als dat technisch mogelijk is. Dit is vaag en daardoor moeilijk handhaafbaar. Het levert in elk geval veel discussie op.

Paragraaf 5.2.1 BAL

Bij heel veel bedrijfstakken voorgeschreven om aan paragraaf 5.2.1 te voldoen. Dat is de paragraaf over de PRTR. Die is voor heel veel bedrijven totaal niet relevant. Waarom moet men hieraan voldoen als Europa dit niet voorschrijft?

Artikel 5.16 BAL

Dit energie artikel zou bij voorkeur een doelvoorschrift of prestatie eis moeten zijn in de vorm van een grenswaarde of anderszins objectieve term moeten zijn. De eis om maatregelen te treffen met een terugverdientijd van 5 jaar blijkt in de praktijk te veel interpretatieruimte te kennen om deze effectief te kunnen toepassen. Nadere concretisering is noodzakelijk.

Daarnaast is in artikel 5.16 niet het doel van de verplichting opgenomen. Het is wenselijk dit wel te doen, zodat duidelijk is waaraan een verzoek om het toepassen van een gelijkwaardige maatregel

wordt getoetst. Daarbij zou een voorkeur moeten worden aangegeven voor maatregelen die de vraag naar energie voorkomen (trias energetica).

Paragraaf 6.3.2 BAL

De titel van paragraaf 6.3.2 (huishoudelijk afvalwater) is ruimer dan de artikelen 6.30 en 6.31 (toiletwater).

Hoofdstuk 8 BAL

Voor het basisnet zou de afstemming tussen het Bkl en het BAL moeten worden verbeterd. Bijvoorbeeld voor het bepalen van de afstanden voor de aandachtsgebieden bij emplacementen (BAL) en voor het transport van gevaarlijke stoffen over het spoor (Bkl). In het BAL worden alleen regels gegeven voor Rijkswegen. Gemeenten moeten zelf in hun omgevingsplan regels stellen voor het beperkingengebied van de bij hen in beheer zijnde wegen. Uiteraard kunnen de door het Rijk gegeven regels daarbij als voorbeeld dienen. De Nota van Toelichting vermeldt ook uitdrukkelijk hoe de verhouding is tussen de in het Omgevingsbesluit aangewezen vergunningplichtige activiteiten en de werking van de algemene regels in het beperkingengebied. De vraag rijst meteen of deze passage ook van toepassing is op de beperkingengebieden van decentrale overheden.

Artikel 10.4 BAL

Geeft artikel 10.4 de mogelijkheid om bijvoorbeeld redelijke eisen welstand te borgen?

Artikelen 10.3 t/m 10.5 BAL

Het is onduidelijk wat hier de lokale bestuurlijke afwegingsruimte voor het cultureel erfgoed is. In artikel 10.3 Bal staat dat het college bevoegd gezag is. Vervolgens staat in artikel 10.4 Bal dat er maatwerkregels kunnen worden opgenomen en in artikel 10.5 Bal staat dat er maatwerkvoorschriften opgenomen kunnen worden. Echter, in de toelichting (p.67) staat dat 'Gelet op de eenduidige redactie (...) geen maatwerk te worden opgenomen'. Ons vraag is wat is dan de bestuurlijke afwegingsruimte is. Wij vermoeden dat er alleen bestuurlijke afwegingsruimte is op niet-rijksmonumenten.

Artikel 10.6 BAL

Waarom is het 'onderhoud te onthouden' uit artikel 10.7 van het BAL niet ook ingebouwd in artikel 10.6 over de zorgplicht?

Ongenummerd, niet in BAL

In het Bal missen wij op dit moment een aantal zaken die nu niet in de preconsultatieversie zijn opgenomen:

- Voor BBT is wel begripsbepaling in Bkl opgenomen, maar niet in Bal. Voor andere begrippen wordt in Bal wel naar andere regels verwezen of opnieuw beschreven (Seveso, kwetsbaar object).
- Op dit moment is de auditverplichting voor ondernemingen uit de Europese richtlijn energie-efficiëntie geïmplementeerd in de regelgeving voor inrichtingen (tijdelijke regeling op grond van artikel 8.40 Wet milieubeheer). In de voorliggende teksten komt deze verplichting niet terug. Ook in het lijstje met internationaalrechtelijke verplichtingen die via de wet worden geïmplementeerd is deze richtlijn niet genoemd. Mogelijk wordt gedacht aan een andere manier van implementatie. Implementatie van de auditverplichting via het Bal, gekoppeld aan een verplichting om rendabele maatregelen die uit de audit volgen via een plan van aanpak daadwerkelijk uit te voeren, zou een

mogelijkheid kunnen bieden om het bovengenoemde hiaat dat ontstaat door het wegvallen van het begrip inrichting te ondervangen. Er zou dan weer een verplichting bestaan voor alle ondernemingen in de zin van de richtlijn om integraal naar energiebesparing te kijken, en rendabele maatregelen te treffen.

- In de preconsultatieversie van het Bal ontbreekt de nu bestaande onderzoeksplicht voor grotere energiegebruikers waar is vastgesteld dat besparingspotentieel aanwezig is. Juist ook voor complexe inrichtingen met een hoog energiegebruik is het noodzakelijk om de mogelijkheden voor een onderzoek te behouden. De bestaande onderzoeksplicht richt zich op bedrijven met een substantieel energiegebruik van > 200.000 kWh of > 75.000 kWh en alleen dan als er sprake is van een besparingspotentieel. Implementatie van de auditplicht uit de richtlijn ondervangt het wegvallen van deze onderzoeksplicht voor de meeste bedrijven (98%). Het zou wenselijk zijn om voor niet-auditplichtige grootverbruikers een onderzoeksplicht op te nemen als vangnet, gezien bovengenoemde noodzaak om een onderzoek te kunnen verplichten.
- Bij de keuring van airconditioning en ketelinstallaties is de vraag of dit niet beter opgenomen kan worden in het BAL. Het is nu opgenomen in het Bbl. Het gaat echter om een verplichting die is gekoppeld aan het in werking hebben van installaties (en niet het 'bouwen' ervan). Daarom is het wellicht logischer om dit type verplichtingen in het BAL op te nemen.
- Voor de (glas)tuinbouw zien wij dat voor hemelwater een aantal zaken wel in de huidige regelgeving geregeld is, maar ontbreekt in het Bal. De middelvoorschriften voor hemelwaterbassin voor de substraatteelt kan men beter niet laten vallen in het BAL. Deze voorschriften fungeren nu als vangnet voor de controle op de emissienormen. Die normen zijn immers nu al slecht te handhaven.
- Wat worden straks op het gebied van bodemverontreiniging voor monitoringsmogelijkheden? Er zijn bijvoorbeeld gemeenten die te maken hebben met een slappe bodem. Als gevolg hiervan is gemeentelijk beleid dat er een meetverplichting en meetfrequentie is van de kwaliteit van de bodem. Deze ruimte wordt in het BAL afgesloten, waardoor er meer gevallen van bodemverontreiniging kunnen komen.
- Door de integrale benadering wordt onder de Omgevingswet voor afvalwater geen onderscheid meer gemaakt tussen kwaliteit en kwantiteit van de lozing. Alle regelgeving is op dit moment op Rijksniveau. Daarin komt verandering met de Omgevingswet, die op Rijksniveau geregeld wordt vind je onder het Omgevingsbesluit en onder het BAL. Wat je daarbij niet terugvindt zijn de bepalingen die in het Besluit lozen buiten inrichtingen (Blbi) en het Besluit lozen afvalwater huishoudens (Blah) zijn opgenomen. Voor zover het lozingen op oppervlaktewater betreft moeten waterschappen daar bepalingen over opnemen in hun waterschapsverordening. Voor zover het lozingen op vuilwaterriool en bodem betreft is dat aan de gemeentes. Het is niet goed te overzien of dit voldoende duidelijk wordt uit de AMvB's en of de gemeente het opnemen van dit soort regelingen in het omgevingsplan (het zijn algemene regels) heeft voorzien en of dit goed in die figuur past. Hoe kunnen lozingen die de buizen van het vuilwaterriool aantasten worden voorkomen?

- Op veel plaatsen in het BAL zijn voorschriften en normen opgenomen voor afvalwater, maar er staat nergens een verplichting voor het hebben van een controle voorziening.
- Voedselvermalers, waarmee voedsel in het riool gebracht wordt, zijn vanuit het oogpunt van duurzaamheid en circulaire economie niet wenselijk. Momenteel zijn deze voorzieningen niet toegestaan. Onder de Omgevingswet worden ze niet verboden. Om vermenging van afvalstromen te voorkomen (Van Afval Naar Grondstof) lijkt het een betere optie om in de AMvB's een ontheffingsmogelijkheid op te nemen, maar deze niet automatisch vrij te stellen.
- Er zijn geen keuringseisen meer opgenomen voor een vloestofdichte vloer, maar wel dat deze er moet zijn. Wij adviseren dit te verduidelijken waar deze aan moet voldoen en/of hoe deze gekeurd moet worden.
- Het is onduidelijk hoe om te gaan met 'vergund recht' als zijnde een soort 'stolp' van de huidige inrichting.
- Als het traject voor de geluidsregelgeving voldoende is uitgewerkt, zouden de spoorwegemplacements zonder goederentreinen wellicht geheel onder de algemene regels kunnen vallen. In de huidige situatie bestaat er een scheiding tussen geluid van doorgaand treinverkeer en geluid dat is toe te schrijven aan de inrichting. Waar moet in de nieuwe situatie de grens worden getrokken als het begrip inrichting verdwijnt?

Bijlage I BAL

- BBT kent wel begripsbepaling in Bkl, niet in Bal. Voor andere begrippen wordt in Bal wel naar andere regels verwezen of opnieuw beschreven (bv Seveso).
- IPPC-Richtlijn is vervangen door RIE, waarom wel oude naam in de begripsbepalingen IPPC en niet-IPPC gebruikt?

Nota van Toelichting BAL, pagina 13

De tabel op pagina 13 bevat een dubbeling zodat activiteiten zowel decentraal als centraal staan. Is dit omdat nog geen keuze is gemaakt of is bedoeld dat dit op twee lagen wordt geregeld?

Nota van Toelichting BAL, pagina 24

De uitleg over 'lagenbenadering' in het besluit is moeilijk te doorgronden. Wij adviseren de bedoelde lagen duidelijker te maken door meer verwijzingen naar voorbeelden in het Bal. Zo is bijvoorbeeld op pagina 47 onder structuur van het besluit wel uitgelegd dat laag A in hoofdstuk 1 staat en laag B in hoofdstuk 2 tot en met 6.

Nota van Toelichting BAL, paragraaf 3.8, pagina 66

In de toelichting paragraaf 3.8 (Activiteit die het cultureel erfgoed betreffen) staat: 'De algemene rijksregels gelden voor een ieder, en zijn nadrukkelijk ook bedoeld om rijksmonumenten en voorbestemde rijksmonumenten te beschermen tegen activiteiten van derden, (...). De algemene rijksregels verbieden het beschadigen of vernielen van rijksmonumenten.' Naar onze mening zijn de algemene regels bedoeld voor de bescherming van een rijksmonument. Het beschermen van een rijksmonument is in onze ogen niet nadrukkelijk bedoeld voor derden maar voor iedereen.

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl)

Hoofdstuk 3 Bbl

In Bouwbesluit 2012 wordt bij eisen sterke bij brand onderscheid gemaakt bij bijeenkomstfuncties voor kinderopvang met bedgebed en andere bijeenkomstfuncties. In de BBL is dit onderscheid bij bijeenkomstfuncties in hoofdstuk 3 (verbouw) niet gemaakt en in hoofdstuk 4 (nieuwbouw) wel. Is dit niet de bedoeling ook bij verbouw dit te regelen?

Hoofdstuk 3 BBl, Bestaande bouw, verbouw, verplaatsen en gebruiksfunctiewijziging

Het vervallen van het noodzakelijkheidsvereiste als bedoeld in artikel 13 van de Woningwet is gunstig voor het woningkwaliteitsbeleid, omdat het daardoor weer mogelijk wordt om projectmatig, bloksgewijs aan te schrijven tot woningverbetering uit het oogpunt van woongerief, “eisen des tijds” en energiezuinigheid. Een Amsterdamse bezwaarschriftencommissie heeft destijds de conclusie getrokken dat deze mogelijkheid als gevolg van het noodzakelijkheidsvereiste met de wijziging van de Woningwet in 2007 was komen te vervallen. Daarnaast wordt het met de systematiek van het nieuwe Bbl het weer mogelijk aan te schrijven tot voorzieningen die boven het rechtens verkregen niveau van de verbouwvoorschriften uitgaan. Volgens sommigen was deze mogelijkheid bij de invoering van het Bouwbesluit 2012 vervallen. In hoeverre zijn deze constatering juist?

Kan op grond van het Bbl via een maatwerkvoorschrift de volgende verbeteringen worden bevolen? (naar de strekking van artikel 15, tweede lid van de Woningwet zoals dat luidde op 31 maart 2007):

- 1 het maken van een binnen de woning gelegen toiletruimte;
- 2 het maken van een binnen de woning gelegen badruimte;
- 3 het maken van een binnen de woning gelegen ruimte, waarin een opstelplaats voor een aanrecht en voor een kooktoestel zijn gesitueerd;
- 4 het thermisch isoleren van de uitwendige scheidingsconstructies;
- 5 het thermisch isoleren van de constructie die de scheiding vormt met de kruipruimte, en
- 6 het plaatsen van een verwarmingsketel met een gunstig opwekkingsrendement?

In de toelichting op het Bouwbesluit 2012 is in afwijking van de wetgeschiedenis en de tot dan toe geldende jurisprudentie gesteld dat alleen de fysieke ingrepen bij de verbouwing behoeven te voldoen aan de voorschriften. En dat de onderdelen van het bouwwerk die bij de verbouwing ongewijzigd blijven daarbij buiten beschouwing moeten worden gelaten.^[i] Het lijkt erop dat deze opvatting weer is verlaten. Bij een komende wijziging van het Bouwbesluit 2012 moet immers bij een ingrijpende renovatie waarbij door de bouwer slechts een deel van de gebouwschil wil veranderen, ook het fysiek niet veranderde deel van de schil aan de nieuwbouwvoorschriften voldoen.

Is de constatering juist dat in het Bbl de beoordeling niet wordt beperkt tot het fysiek veranderde gedeelte, maar dat ook het gedeelte van het bouwwerk dat door de fysieke ingreep functioneel wordt veranderd, in de beoordeling moet worden betrokken?

Is een bepaling met de strekking van artikel 4 Woningwet überhaupt nog wel zinvol, nu bij gedeeltelijk vernieuwen of veranderen zowel op de onderdelen van het bouwwerk die bij de verbouwing die worden gewijzigd als op de onderdelen die ongewijzigd blijven in de regel het rechtens verkregen niveau van toepassing is?

Op de voorschriften over bestaande bouw en verbouw is in beginsel het rechtens verkregen niveau van toepassing. Daarnaast is er de mogelijkheid om via een maatwerkvoorschrift als dat nodig is verbeteringen te eisen die daar boven uitgaan. De functie van het deel over bestaande bouw als ondergrens voor het verlenen van vrijstellingen is al enige tijd vervallen. Is er nagedacht over de

vraag of voorschriften over bestaande bouw überhaupt nog wel zinvol zijn, nu er een volwaardig door de gemeente beleidsmatig in te vullen stelsel van maatwerkvoorschriften wordt voorgesteld?

Wij denken zelf aan de volgende gedachtelijn (meedenkend over een verdere vereenvoudiging):

De bouwwerken die na de Woningwet 1901 in overeenstemming met de bij de bouw van toepassing zijnde technische voorschriften zijn gebouwd bevinden zich per definitie op een hoger niveau dan het niveau van de voorschriften voor een bestaand bouwwerk uit het huidige Bouwbesluit. Dat volgt uit de systematiek die gevolgd is bij het samenstellen van deze voorschriften.

De bouwwerken die vóór 1901 zijn gebouwd zijn in de regel als gevolg van verbouwingen en het aanbrengen van voorzieningen boven niveau "bestaand" gebracht, tenzij dat in verband met de bescherming op grond van een monumentenstatus niet mogelijk is geweest.

De regels over bestaande bouw in het Bbl kunnen daarom worden beperkt tot de verplichting het rechtens verkregen niveau in stand te houden, aangevuld met een bevoegdheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften naar de strekking van artikel 15, tweede lid van de Woningwet zoals dat luidde op 31 maart 2007.

Bij het veranderen van een gebruiksfunctie van een bestaand gebouw - al dan niet in samenhang met bouwactiviteiten - kan eveneens (ten minste) het rechtens verkregen niveau worden voorgeschreven, tenzij er bij die verandering ruimten ten behoeve van woonverblijf of ten behoeve van ander verblijf van personen in gebruik worden genomen. Dan kan –op een beperkt aantal onderdelen- een specifiek niveau worden voorgeschreven, dat boven het rechtens verkregen niveau uit kan gaan. Bij het specifieke niveau wordt voor zover nodig gedifferentieerd naar woon- en andere gebruiksfuncties.

Aan het in gebruik nemen van een ruimte als woning worden in het voorstel bouwkundige eisen gesteld. Is het niet verstandig daaraan een preventief toezicht in de vorm van een omgevingsvergunning te verbinden? Dit om te voorkomen dat bij repressieve handhaving steeds woningen moeten worden ontruimd om de voorgeschreven bouwkundige voorzieningen te kunnen treffen. Wij juichen toe, dat de geluidseisen bij verbouw en functiewijziging (10 dB lager dan de nieuwbouweis) zijn hersteld, naar het niveau van het Bouwbesluit 2003.

Artikel 3.3 Bbl

Op grond van artikel 3.3. van het Bbl is de bevoegdheid het eisen van voorzieningen tot het niveau van de nieuwbouwvoorschriften nagenoeg ongelimiteerd. Daarnaast is het mogelijk om bij het verlenen van een verbouwingsvergunning in maatwerkvoorschriften verbeteringen tot het nieuwbouwniveau te eisen. Ook kan om andere redenen dan strijd met de afdelingen 3.1 tot en met 3.6 Bbl uit hoofde van de belangen als bedoeld in artikel 3.2 Bbl een voorziening via een maatwerkvoorschrift worden geëist. Zijn deze constatering juist?

Artikel 3.7 lid 3 Bbl

'Tenzij in afdeling 3.5' moet waarschijnlijk 'tenzij in afdeling 3.6' zijn.

Artikel 3.8 Bbl

De 1e zin (...van toepassing) wordt eraan toegevoegd (, tenzij in afdelingen 3,3 t/m 3,6 anders is aangegeven). Stabiliteit van een bouwwerk hangt van de windbelasting. Deze is variabel in een gebied (bebouwd, onbebouwd en kust) en variabel per gebied (gebied I, II en III). Ook de nieuwe te

maken fundering voor het verplaatste bouwwerk afhankelijk van per locatie aan te treffen grondopbouw.

Artikel 3.13b Bbl

Er ontbreekt een artikel over te verplaatsen bouwwerken, die ook moeten voldoen aan de constructieve veiligheid. Suggestie: artikel 3.13b toevoegen met dezelfde tekst als artikel 3.13a met een wijziging (in plaats van functiewijziging komt verplaatsen van een bestaand bouwwerk). Het te verplaatsen bouwwerken moet ook voldoen aan de constructieve veiligheid conform 8700 (bestaand of verbouw niveau).

Artikel 3.66 Bbl

Onduidelijk is waarom artikel 3.66 van toepassing is bij een kantoorfunctie. Ook mist in de toelichting bij dit artikel een onderbouwing voor de aangehouden 41 dB.

Artikel 3.77, lid 3 Bbl

Artikel 3.38 is gewijzigd naar artikel 3.72.

Afdeling 3.5 Bbl

Bij tabel 3.88 wordt winkel niet in de toelichting genoemd.

Artikel 3.65 Bbl

In tabel 3.65 wordt de kantoorfunctie gemarkeerd, maar deze functie wordt niet genoemd in art. 3.66.

Artikel 3.89 Bbl (verbouw: energie eisen bij verbouwen van een bouwwerk)

Op het verbouwen van een bouwwerk is het rechtens verkregen niveau van toepassing. Juist bij verbouwingen zou moeten worden getoetst op het nemen van alle maatregelen die als beste beschikbare techniek kunnen worden beschouwd. De noodzaak om gebouwen energiezuiniger te maken geldt voor alle gebouwen; bovendien is juist in verbouwingssituaties, waarin ook het gebruik van het gebouw veelal wijzigt, niet objectief vast te stellen wat het relevante energiegebruik is (voor of na verbouwing?). Deze eis zou dus voor alle gebouwen moeten gelden, zonder ondergrens zoals nu nog is opgenomen in artikel 3.89 Bbl.

Artikel 3.90 Bbl

In lid 2 worden Rc-waarden getrapd voorgesteld. Er is ook een voorstel om voor zowel vloer, gevel als dak $R_c = 2,5 \text{ m}^2 \cdot \text{K}/\text{W}$ aan te houden. In de toelichting ontbreekt dit artikel. Toelichten indien getrapte eis, waarom niet zoals bij de 'nieuwbouw getrapte eisen' de vloer de hoogste Rc-eis krijgt (bij nieuwbouw is dat het dak).

In lid 4 moet 'artikel 4.132 1e t/m 7e lid' waarschijnlijk 'artikel 4.130 1e t/m 8e lid' zijn.

Afdeling 4.1 Bbl

Artikelen 4.3 en 4.5 ontbreken, maar staan wel in de toelichting

Artikel 4.10 Bbl

Bij lid 1 sluit de laatste zin bij de hoofdprincipes van NEN-EN 1990. Daarom zou het gewijzigd kunnen worden in: Daarbij wordt uitgegaan van bekende en onbekende oorzaken zoals bedoeld in NEN-EN 1990 door deze aan te sturen wordt de samenhang van een bouwwerk gewaarborgd.

Artikel 4.79 Bbl

Wat moet gedaan worden met niet gezoneerde bronnen (wegen) waar een besluit voor genomen is en toch tot een hoge belasting op de gevel leiden? Dit speelt met name bij de transitie van gebouwen van geluidongevoelig naar geluidgevoelig.

Artikel 4.80 Bbl

Hoe is het recente besluit- vlv Eindhoven verwerkt, waarbij grondgebonden geluid ook een rol speelt?

Artikel 4.107 Bbl

Artikel 4.107 moet waarschijnlijk artikel 4.105 zijn.

Artikel 4.110 Bbl

In dit artikel moet 'lid 5 t/m 8' waarschijnlijk 'lid 3 t/m 5' zijn.

Artikel 4.118 Bbl

De verwijzing naar artikel 4.119 moet waarschijnlijk artikel 4.116 zijn.

Paragraaf 4.4.1 Bbl

Bij nieuwbouw is met betrekking tot bruikbaarheid alleen nog toegankelijkheid gehandhaafd. Overige zaken zijn geschrapt. Wat gaat dit betekenen voor verbouw van bijvoorbeeld bestaande kantoren in woongebouwen? Een projectontwikkelaar zal hier zoveel mogelijk woningen in willen proppen? Worden dergelijke negatieve ontwikkelingen gekenterd in een omgevingsplan?

Artikel 4.121 Bbl

Bij nieuwbouw is met betrekking tot bruikbaarheid alleen nog toegankelijkheid gehandhaafd. Overige zaken zijn geschrapt. Wat gaat dit betekenen voor verbouw van bijvoorbeeld bestaande kantoren in woongebouwen? Een projectontwikkelaar zal hier zoveel mogelijk woningen in willen proppen? Worden dergelijke negatieve ontwikkelingen gekenterd in een omgevingsplan?

Artikel 4.132 Bbl

De verwijzing naar artikel 4.1321 moet waarschijnlijk artikel 4.131 zijn.

Artikel 5.6 Bbl

Het is niet duidelijk waarom onderscheid wordt gemaakt in tabel 5.6 tussen de verschillende logiesfuncties. We geven ter overweging om dat onderscheid te laten vallen en te kiezen voor één drempelwaarde voor de meldplicht voor alle logiesfuncties. Maatwerk is een goed instrument, maar heeft wel risico's met betrekking tot level playing field, rechtszekerheid, politieke dynamiek. De effecten van lokaal maatwerk zouden daarom van te voren expliciet benoemd moeten worden als aspect die bij de evaluatie van het nieuwe stelsel onderzocht gaan worden.

Artikel 5.16 Bbl

In dit artikel wordt verwezen naar een gebruiksmelding als bedoeld in artikel 1.18. Het Bbl kent echter geen artikel 1.18).

Artikel 6.13 Bbl

Omschrijving van sub c vergelijkbaar opstellen met sub d voor wat de beschadiging van de belendingen betreft. Uit de toelichting zou namelijk blijken dat het alleen om roerende zaken gaat. Sub d gaat om veiligheid bij grondwaterstand, maar zou uitgebreid moeten worden met andere activiteiten die bij bouw en sloop horen (bijv. heiwerkzaamheden, ontgravingen). Suggestie zou zijn het opnemen van SBR Richtlijn trillingen deel A (Schade aan gebouwen).

Artikel 6.14 Bbl

De ontheffingsmogelijkheden in lid 3 klopt niet. Die zou moeten luiden 'Het bevoegd gezag kan ontheffing verlenen van het eerste en tweede lid'.

Artikel 6.14 Bbl

In lid 2 moet tabel 6.14614 waarschijnlijk tabel 6.14 zijn.

Artikel 6.28b Bbl

In dit artikel staat de bevoegdheid om een maatwerkvoorschrift te treffen, maar wordt een uitzondering gemaakt voor het toepassingsbereik (zie artikel 6.27, tweede lid, onder a, van het Bbl). Wordt de reikwijdte van een maatwerkvoorschrift door artikel 6.27 Bbl ook weer beperkt tot “een handelen” of mag een gemeente dit oprekken tot “een nalaten” (of is dat buiten het toepassingsbereik)?

Artikel 7.2 Bbl

Het oude artikel 10.2 ontbreekt.

Ongenummerd, niet in het Bbl

- In het Bbl missen wij artikelen voor die gevallen waarbij sprake is van voorgenomen bouwactiviteiten op verontreinigde grond. In het BAL staat bijvoorbeeld wel bodemonderzoek benoemd.
- Energie eisen bij verbouwen van een bouwwerk: Op het verbouwen van een bouwwerk is het rechtens verkregen niveau van toepassing. Juist bij verbouwingen zou moeten worden getoetst op het nemen van alle maatregelen die als beste beschikbare techniek kunnen worden beschouwd. De noodzaak om gebouwen energiezuiniger te maken geldt voor álle gebouwen; bovendien is juist in verbouwingssituaties, waarin ook het gebruik van het gebouw veelal wijzigt, niet objectief vast te stellen wat het relevante energiegebruik is (voor of na verbouwing?). Deze eis zou dus voor alle gebouwen moeten gelden, zonder ondergrens zoals nu nog is opgenomen in artikel 3.89 Bbl.
- In hoofdstuk 3, afdeling 3.2, ontbreekt een artikel over tijdelijke bouwwerken.
- Waarom wordt bij het begrip “aansluitend terrein” uit Bouwbesluit niet expliciet aangesloten bij het begrip “aansluitend afgewerkt terrein” uit het Besluit bouwwerken? Wordt onnodig onderscheid tussen omschrijvingen voorkomen? Moet de gemeente hierover zelf regels maken?
- Er ontbreekt een specifieke zorgplichtbepaling omtrent de staat van bouwwerken en een specifieke zorgplicht bepaling die ertoe verplicht dat de eigenaar onderzoek doet naar de staat van bestaande bouwwerken zoals dat thans is geregeld in art. 1a lid 1 en lid 3 Woningwet. Onduidelijk is of deze specifieke zorgplichten worden gedekt door de algemene zorgplicht van art. 1.6 van de Ow. Als deze hier niet door worden gedekt, verzoeken wij u om ze toe te voegen.

Bijlage I Bbl

- De definities van 'vloer' en 'vloerafscheiding' ontbreken. Een uitwendige scheidingsconstructie (zoals glazen plaat over de hele verdiepingshoogte) moet ook voldoen aan de constructieve veiligheid volgens artikel 4.10 lid 2 bedoeld voor vloerafscheiding.
- Er ontbreekt een definitie van 'hoogst(e) toelaatbare geluidsbelasting'. De voorkeurswaarde staat al wel in bijlage I genoemd, maar is nog niet gedefinieerd.

Bijlage III Bbl

Artikel 1 van Bijlage III, onderdeel A, lijkt alleen vergunningvrije gevallen bouw- of afwijkactiviteit te bepalen, maar blijkt in combinatie met artikel 1b ook vergunningvrije gevallen voor monumenten (ook rijksmonumenten) te bepalen. Daarnaast is er artikel 2, waarin vergunningvrije gevallen rijksmonumentenactiviteit worden aangegeven. Dit is wel een zoekplaatje, daarom het verzoek om dit duidelijker weer te geven.

Nota van Toelichting Bbl

Gelijkwaardigheid na melding of bij vergunningvrije activiteit betekent volgens de Nota van Toelichting dat degene die zich erop beroept de gelijkwaardigheid zal moeten aantonen. Graag zouden wij in de Nota van Toelichting expliciet zien dat dat ook geldt bij beroep op gelijkwaardigheid na melding of vergunningvrije activiteit, en niet alleen bij vergunningplichtige activiteit.

Nota van Toelichting Bbl, paragraaf 2.12

In paragraaf 2.12 van het "Algemeen Deel Nota van Toelichting Bbl" staat dat de gemeente zelf regels mag stellen bij hinder door gebouwen, terreinen en erven. Hiermee lijkt te worden verwezen naar artikel 7.22 Bouwbesluit 2012. Afgezien van erven en terrein, wordt dit artikel thans gebruikt als één van de aanschrijvingsgrondslagen in asbestzaken (naast de artikelen 1.1a, 17.1 Wm, artikel 1a Wow). In artikel 6.28 van het Bbl staat een specifieke zorgplicht opgenomen voor asbestzaken. Dit levert de volgende onduidelijkheden op:

- Hoe verhouden artikel 7.22 Bouwbesluit en artikel 6.28 van het Bbl zich tot elkaar? Mag artikel 7.22 Bouwbesluit in een omgevingsplan terugkeren, maar met uitzondering van de onderdelen die het artikel toepasbaar maken als aanschrijvingsgrondslag in asbestzaken, omdat dit wordt geregeld in artikel 6.28 Ow?
- Niet duidelijk is of de wetgever in artikel 6.28 Bbl onder "het verrichten van milieubelastende activiteiten" ook een nalaten verstaat. Nalaten is niet hetzelfde als handelen, terwijl de grondslag zo goed mogelijk de lading moet dekken (zie in dit verband de VNG-ledenbrief van 30 september 2015 over asbest).
- In artikel 6.28b van het Bbl staat de bevoegdheid om een maatwerkvoorschrift te treffen, maar een uitzondering wordt gemaakt voor het toepassingsbereik (zie artikel 6.27, tweede lid, onder a, van het Bbl). Wordt de reikwijdte van een maatwerkvoorschrift door artikel 6.27 Bbl ook weer beperkt tot "een handelen" of mag een gemeente dit oprekken tot "een nalaten" (of is dat buiten het toepassingsbereik)?